

UNIVERSITATEA „ȘTEFAN CEL MARE” SUCEAVA
FACULTATEA DE ECONOMIE, ADMINISTRAȚIE ȘI AFACERI
ȘCOALA DOCTORALĂ DE ȘTIINȚE SOCIO-UMANE
Domeniul Economie

REZUMATUL TEZEI DE DOCTORAT
ABORDĂRI PRAGMATICE PRIVIND
VALORIFICAREA EFICIENTĂ A FENOMENULUI
TURISMULUI ECVESTRU,
LA NIVELUL ROMÂNIEI

Conducător științific:
Prof. univ. dr. Cristian – Valentin HAPENCIUC

Doctorand:
Mihaela COCA (SARAFEȘCU)

Suceava
2025

CUPRINSUL REZUMATULUI TEZEI DE DOCTORAT

CUPRINSUL TEZEI DE DOCTORAT	3
INTRODUCERE.....	5
CONTEXTUL ȘI MOTIVAȚIA ALEGERII TEMEI	6
OBIECTIVE GENERALE ȘI SPECIFICE.....	7
METODOLOGIA CERCETĂRII.....	8
PREZENTAREA SINTETICĂ A CAPITOLELOR TEZEI DE DOCTORAT	11
CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI	28
CONTRIBUȚII PROPRII	31
DIRECȚII VIITOARE DE CERCETARE	33
EXTRAS DE SURSE BIBLIOGRAFICE	34

CUPRINSUL TEZEI DE DOCTORAT

INTRODUCERE

CONTEXTUL ȘI MOTIVAȚIA ALEGERII TEMEI

OBIECTIVE GENERALE ȘI SPECIFICE

METODOLOGIA CERCETĂRII

STRUCTURA LUCRĂRII

PARTEA TEORETICĂ: STADIUL CUNOAȘTERII ÎN DOMENIUL DE CERCETARE URMĂRIT

CAPITOLUL I

1. TURISMUL ECVESTRU – FUNDAMENTE ȘI DELIMITĂRI CONCEPTUALE

1.1 Definirea turismului și delimitarea turismului ecvestru

1.2 Componentele produsului turistic ecvestru

1.3 Relevanța sectorului în România

1.4 Analiza bibliometrică a producției științifice din domeniul turismului ecvestru

CAPITOLUL II

2. EXPERIENȚA INTERNAȚIONALĂ ÎN DOMENIUL TURISMULUI ECVESTRU

2.1 Statutul contemporan al calului și impactul său în turismul global

2.2 Evoluția turismului ecvestru global și național

2.3 Organizații regionale și internaționale în domeniul turismului ecvestru

2.4 Organizarea turismului ecvestru la context european

2.5 Reglementări și standarde la nivel european

2.6 Principiile de turism ecvestru identificate la nivel european

CAPITOLUL III

3. DURABILITATEA TURISMULUI ECVESTRU ÎN CONTEXTUL ECONOMIEI SUSTENABILE

3.1 Conceptul de sustenabilitate în turismul ecvestru

3.2 Impactul economic și social al sustenabilității

3.3 Reglementări și sinergii internaționale

CAPITOLUL IV

4. TURISMUL ECVESTRU ÎN ROMÂNIA: SITUAȚIA ACTUALĂ ȘI PERSPECTIVE

4.1 Contribuții locale și perspective de dezvoltare

4.2 Asociații și organizații naționale

4.3 Inițiative de dezvoltare

4.4 Impactul socio-economic

4.5 Sectorul public ecvestru – analiza hergheliilor de stat

PARTEA APLICATIVĂ: DEZVOLTAREA DURABILĂ A HERGHELIEI LUCINA
CAPITOLUL V

5. CONTEXTUL REGIONAL – BUCOVINA ȘI LUCINA

5.1 Profilul zonei: Culuarul Fundu Moldovei — Izvoarele Sucevei

5.2 Particularități pentru turism ecvestru

CAPITOLUL VI

6. STUDIUL DE CAZ – HERGHELIA LUCINA

6.1 Profilul Hergheliei Lucina

6.2 Portofoliu de servicii și parteneriate

CAPITOLUL VII

7. CERCETĂRI APLICATIVE PRIVIND TENDINȚELE ȘI EVOLUȚIILE TURISMULUI ECVESTRU

7.1 Diagnosticarea ofertei turismului ecvestru la nivelul României

7.2 Diagnosticarea cererii turismului ecvestru la nivelul hergheliei Lucina

7.3 Reflecții online despre Herghelia Lucina – Analiza calitativă a surselor web în contextul turismului

CONTRIBUȚII PERSONALE, LIMITE ȘI DIRECȚII VIITOARE DE CERCETARE

CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI

BIBLIOGRAFIE

ANEXE

INTRODUCERE

Turismul, ca fenomen economic și social, a cunoscut o amplificare continuă în ultimele decenii, fiind tot mai des analizat la nivel global, național și regional. Cu toate acestea, multe dintre cercetările existente rămân la un nivel teoretic general, abordând turismul dintr-o perspectivă largă, fără a particulariza formele sale emergente – cum este turismul ecvestru – sau fără a valorifica în mod concret potențialul unor regiuni specifice. În special în România, abordările care tratează dezvoltarea turismului ecvestru în areale restrânse, cu resurse naturale, culturale și cabaline semnificative, sunt încă puține și adesea fragmentare.

Turismul ecvestru constituie un segment distinct și dinamic al turismului rural, cu un potențial considerabil de a genera activități economice durabile, în special în regiunile montane și periurbane ale României. Resursele naturale, patrimoniul cabalin autohton și infrastructura specifică deja existentă în unele zone (herghelii de stat, ferme, pensiuni agroturistice) pot fi valorificate într-o manieră integrată, dacă sunt corect înțelese și adaptate cerințelor actuale ale pieței turistice.

Lucrarea de față pornește de la premisa că dezvoltarea sustenabilă a turismului ecvestru trebuie să se bazeze pe cunoașterea resurselor locale – naturale, umane și culturale – și pe înțelegerea nevoilor actuale ale consumatorilor de turism.

Prin abordarea integrată a turismului ecvestru – din perspectivă economică, ecologică și socio-culturală – lucrarea propune un model de dezvoltare turistică care respectă principiile sustenabilității și care poate fi replicat și adaptat în alte regiuni ale țării, contribuind la diversificarea ofertei turistice naționale și la conservarea identității locale.

CONTEXTUL ȘI MOTIVAȚIA ALEGERII TEMEI

Demersurile întreprinse și experiența de teren demonstrează că turismul ecvestru poate deveni o alternativă viabilă pentru diversificarea ofertei turistice, precum și o sursă de venit suplimentar în gospodării, ferme sau agro-pensiuni. Această lucrare își propune să răspundă unei nevoi reale de informații și strategii pentru revitalizarea sectorului turistic, într-un context în care industria a fost sever afectată de pandemia COVID-19. Potrivit Organizației Mondiale a Turismului (UNWTO), pierderile generate de pandemie în primele luni ale anului 2020 au depășit de trei ori impactul crizei financiare din 2009. Această realitate a impus o regândire a priorităților și o orientare fermă către forme de turism durabil, cu valoare adăugată regională, printre care și turismul ecvestru.

Documente strategice europene, inclusiv cele emise de Comitetul Economic și Social European, susțin introducerea produselor ecvestre în oferta turistică durabilă, ca mijloc de valorificare a peisajelor naturale, a patrimoniului rural și a resurselor de cabaline, contribuind totodată la menținerea și crearea de locuri de muncă în comunitățile locale.

Motivația alegerii acestei teme își are rădăcinile în experiența profesională și formarea mea multidisciplinară, cu o activitate de peste 17 ani în cadrul uneia dintre cele mai importante herghelii de stat din România – Herghelia Lucina – ocupând succesiv pozițiile de inginer zootehnist și șef de herghelie. Această implicare directă a facilitat o înțelegere practică și detaliată a modului de funcționare a unei herghelii, a gestionării efectivelor cabaline și a relației constante cu turiștii, pasionații de echitație și consumatorii de servicii recreative.

La această experiență se adaugă o activitate de 6 ani în administrarea unei pensiuni turistice, perioadă în care am interacționat nemijlocit cu piața turismului rural și cu așteptările clienților, dobândind o perspectivă realistă asupra provocărilor și oportunităților din domeniu.

Formarea academică multidisciplinară în două domenii esențiale – zootehnie și administrarea afacerilor – constituie un pilon fundamental în demersul de cercetare, oferind o perspectivă integrată asupra turismului ecvestru, aflat la intersecția dintre resurse naturale, economie rurală și managementul sustenabil al activităților recreative. Expertiza tehnică dobândită în domeniul zootehnic, în special în ceea ce privește gestionarea resurselor cabaline și conservarea raselor autohtone, este completată de competențele economice și manageriale, indispensabile pentru formularea unor strategii coerente de valorificare turistică.

Această complementaritate teoretică și practică permite nu doar o abordare analitică riguroasă a temei cercetate, ci și formularea unor propuneri operaționale aplicabile în realitatea de teren. În acest sens, cercetarea capătă o dublă valență: de instrument de diagnoză a turismului ecvestru în România și de ghid strategic pentru dezvoltarea durabilă a acestui sector, în consonanță cu principiile economiei verzi și cu cerințele emergente ale turismului post-pandemie.

Demersul științific nu se limitează la nivelul teoretic. O parte semnificativă dintre conceptele, soluțiile și direcțiile de dezvoltare propuse au fost deja puse în aplicare, în cadrul activităților desfășurate atât în sectorul public (în administrarea unei herghelii de stat), cât și în mediul privat (prin dezvoltarea de servicii turistice în zona rurală). Această translație de la cercetare la practică evidențiază caracterul aplicativ al lucrării și potențialul său de replicare în alte regiuni cu profil similar. Astfel, lucrarea contribuie la conturarea unui model funcțional și sustenabil de dezvoltare a turismului ecvestru în România, fundamentat pe valorificarea responsabilă a resurselor locale, implicarea comunităților și adaptarea la noile realități economice și sociale.

OBIECTIVE GENERALE ȘI SPECIFICE

Scopul general al lucrării este de a realiza o radiografie aplicată a turismului ecvestru în România, cu accent pe rolul acestuia în dezvoltarea durabilă a comunităților rurale și montane. Lucrarea își propune să evidențieze modul în care turismul ecvestru, prin valorificarea rațională a resurselor naturale, culturale și biologice, poate deveni o componentă strategică în regenerarea teritorială și socială, contribuind la conservarea peisajului și la diversificarea economiilor locale.

Obiective specifice urmărite sunt:

- Sinteza principalelor definiții și abordări privind turismul și turismul ecvestru, în contextul dezvoltării durabile;
- Identificarea caracteristicilor specifice și a factorilor determinanți ai turismului ecvestru;
- Evaluarea impactului economic, social și ecologic al turismului ecvestru asupra teritoriilor în care se practică;
- Investigarea provocărilor și barierelor actuale în dezvoltarea acestui sector în România;
- Analiza actorilor implicați: organizații, federații și administrații locale relevante;
- Propunerea de strategii durabile de dezvoltare a turismului ecvestru adaptate contextului regional și comunitar;
- Examinarea metodelor de promovare existente și identificarea unor instrumente eficiente de valorificare a potențialului ecvestru;
- Prezentarea de modele de bune practici la nivel internațional și transpunerea acestora în contextul românesc.

Lucrarea se concentrează asupra valorificării sustenabile a turismului ecvestru în zone montane cu potențial mixt – natural, cultural și zootehnic – în care activitățile hipice sunt tradițional integrate în viața comunității.

Studiul de caz ales – Herghelia Lucina și zona Bucovinei – oferă un exemplu relevant despre cum turismul ecvestru poate contribui la:

- ✓ conservarea biodiversității (inclusiv a raselor de cabaline autohtone),
- ✓ menținerea tradițiilor locale,
- ✓ crearea de oportunități economice în arealele periferice,
- ✓ dezvoltarea unui turism responsabil și rezilient.

METODOLOGIA CERCETĂRII

Dezvoltarea acestui tip de turism presupune, totodată, o regândire a politicilor de promovare turistică. În prezent, metodele de promovare sunt adesea deficitare sau inadecvate în raport cu specificul turismului ecvestru, iar o parte dintre resursele de valoare (trasee hipice, cabaline de rasă, meșteșuguri locale) rămân nevalorificate sau puțin cunoscute publicului larg. Din acest motiv, cercetarea îmbină metode calitative și cantitative, într-un demers transdisciplinar inspirat din practica profesională, dar și din abordările teoretice privind sustenabilitatea, unde se pune accent pe echilibru între turism, mediu și comunitate.

În cadrul studiului, analiza univariată a reprezentat etapă de prelucrare statistică a datelor obținute prin aplicarea chestionarelor și prin metodele complementare de observație și analiză a conținutului. Aceasta a vizat descrierea fiecărei variabile în mod individual, cu scopul de a evidenția structura și distribuția caracteristicilor esențiale ale turismului ecvestru.

Prin urmare, analiza univariată a constituit un instrument fundamental pentru descrierea detaliată a fenomenului cercetat, oferind o imagine de ansamblu asupra profilului vizitatorilor, tipurilor de servicii ecvestre practicate și gradului de valorificare a resurselor locale. Aceasta a servit drept bază pentru etapele ulterioare ale cercetării, respectiv interpretările comparative și analiza economică și de impact, care au urmărit investigarea relațiilor dintre variabile și formularea unor direcții strategice de dezvoltare a turismului ecvestru în România și, în particular, la Herghelia Lucina.

Lucrarea se bazează pe o metodologie mixtă, de tip **cantitativ** și **calitativ** și are următoarele componente:

a) *Analiza bibliometrică:*

Instrumente: baze de date (Scopus, Web of Science, Google Scholar), softuri de analiză (VOSviewer, Bibliometrix).

Obiectiv: Identificarea tendințelor internaționale și a lacunelor în literatura de specialitate privind turismul ecvestru.

b) *Studiul de caz Lucina:*

Criterii de selecție: relevanță națională, patrimoniu genetic cabalin, potențial ecoturistic, tradiții locale.

Justificare: Reprezentativitate pentru regiunile montane din România cu potențial ecvestru.

c) *Aplicarea de chestionare:*

Grupuri țintă: turiști, operatori ecvestri.

Indicatori urmăriți: motivație, frecvență, satisfacție, percepția infrastructurii, cunoștințe despre rasele cabaline și meșteșuguri locale.

d) *Observație directă:*

Context: Participare la activități ecvestre, tururi ghidate, evenimente locale.

Aspecte analizate: comportamentul turiștilor, calitatea serviciilor, autenticitatea experienței.

e) *Analiza percepțiilor online:*

Surse: recenzii Google, TripAdvisor, rețele sociale.

Metodă: analiză de conținut tematic sau sentiment analysis.

f) *Analiză economică și de impact:*

Estimarea contribuției turismului ecvestru la economia locală;

Evaluarea impactului asupra conservării patrimoniului (rase cabaline, meșteșuguri);

Estimarea efectului multiplicator în zonă.

Cercetări cantitative

Componenta cantitativă a cercetării a fost construită în jurul aplicării de chestionare, adresate atât turiștilor care vizitează Herghelia Lucina, cât și operatorilor ecvestri din România. Informațiile obținute au fost prelucrate statistic și au permis conturarea unor profiluri de vizitatori, identificarea tendințelor de consum turistic și evidențierea nevoilor de dezvoltare ale ofertei ecvestre.

În completarea acestei componente, a fost inclusă și o analiză economică și de impact, care a urmărit cuantificarea contribuției turismului ecvestru la economia locală, impactul asupra conservării patrimoniului genetic cabalin și efectele de multiplicare la nivelul comunității.

Cercetări calitative

Dimensiunea calitativă a cercetării a fost reprezentată de observația directă în teren, realizată în cadrul Hergheliei Lucina și al evenimentelor locale, precum și de analiza percepțiilor online. Observația a vizat interacțiunea turiștilor cu personalul hergheliei, calitatea serviciilor ecvestre, comportamentele turistice și gradul de autenticitate al experienței oferite. În paralel, au fost analizate recenzii și comentarii din mediul online (Google, TripAdvisor, rețele sociale), utilizând metode de analiză tematică și sentiment analysis, în scopul surprinderii percepțiilor vizitatorilor, a gradului de satisfacție și a modului în care experiența ecvestră este reflectată public.

Analiza univariată a acestor date calitative s-a realizat prin sistematizarea și sintetizarea temelor recurente, evidențiind trăsăturile dominante în ceea ce privește experiența ecvestră.

Ambele metode calitative au contribuit la o înțelegere mai profundă a relației dintre turiști, comunitate și patrimoniu, completând și nuanțând datele obținute prin metode cantitative.

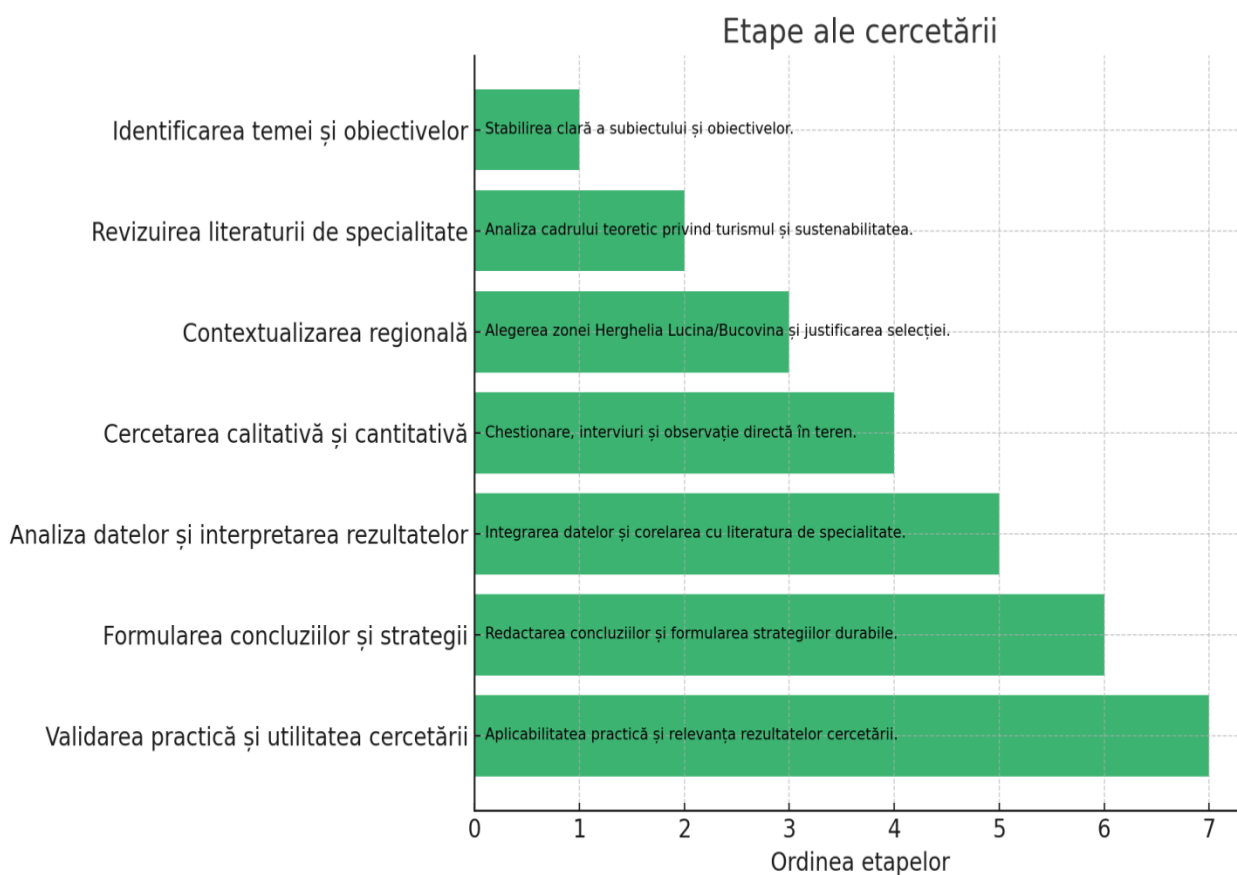

Figura nr. 1 Etapele cercetării

Justificarea metodologiei mixte (cantitative și calitative) este susținută de:

- **Motivație:** Necesitatea înțelegerii profunde a unui fenomen turistic emergent, insuficient documentat și adesea nevalorificat corespunzător.
- **Relevanță:** Turismul ecvestru implică interacțiuni complexe între natură, comunitate și vizitatori, ceea ce impune utilizarea unei metodologii ce poate surprinde atât date măsurabile (cantitative), cât și percepții, narative și contexte (calitative).

Analiza univariată a oferit o imagine descriptivă asupra fenomenului cercetat, constituind fundamentul pentru interpretări ulterioare și pentru analiza relațiilor dintre variabile (bivariată și multivariată), necesare în formularea unor direcții strategice de dezvoltare a turismului ecvestru în România.

Această cercetare își propune nu doar o inventariere a resurselor, ci și o analiză critică a stadiului actual al turismului ecvestru în România și a modalităților prin care acesta poate deveni un instrument real de regenerare economică și socială. De asemenea, contribuie la completarea bibliografiei de specialitate cu o lucrare aplicată, care valorifică date de teren, observații directe și instrumente statistice, cu potențial de a constitui un punct de referință pentru alte cercetări viitoare în domeniu.

PREZENTAREA SINTETICĂ A CAPITOLELOR TEZEI DE DOCTORAT

Lucrarea intitulată „*Abordări pragmatice privind valorificarea eficientă a fenomenului turismului ecvestru, la nivelul României*” se fundamentează pe necesitatea reevaluării strategiilor de dezvoltare turistică sustenabilă, într-un context socio-economic în schimbare accelerată, în care formele alternative de turism, cu impact redus asupra mediului, capătă tot mai multă relevanță. Având ca punct de plecare experiența profesională acumulată în gestionarea unei herghelii de stat și în administrarea unei unități de turism rural, cercetarea propune o abordare integrată a turismului ecvestru, atât din perspectivă teoretică, cât și aplicativă.

Structura lucrării este organizată în două părți complementare – *una teoretică*, cu accent pe analiza conceptuală și contextuală a fenomenului, și *una aplicativă*, centrată pe studiul de caz al Hergheliei Lucina, reprezentativă pentru valorificarea durabilă a potențialului ecvestru în regiuni montane din România.

❖ *Partea I – Fundamentare teoretică și contextualizare internațională*

În prima parte, cercetarea își propune să delimiteze riguros conceptele fundamentale ale turismului ecvestru, printr-o analiză critică a literaturii de specialitate și o investigație bibliometrică, menită să identifice tendințele de cercetare la nivel global.

Capitolul I- TURISMUL ECVESTRU – FUNDAMENTE ȘI DELIMITĂRI CONCEPTUALE - are ca obiectiv fundamentarea teoretică și conceptuală a turismului ecvestru, delimitându-l clar în cadrul mai larg al fenomenului turistic și evidențiind relevanța sa economică, socială, culturală și științifică, atât la nivel internațional, cât și în context național.

În prima parte, este realizată o trecere în revistă a principalelor definiții ale turismului, formulate de-a lungul timpului de economiști și organizații internaționale. Sunt evidențiate contribuțiile clasice ale lui Guyer Freuler, Krapf și Hunziker, care subliniază caracterul temporar al călătoriei, deplasarea în afara reședinței obișnuite și lipsa unui scop lucrativ. Ulterior, sunt prezentate definițiile moderne, culminând cu cea oferită de Organizația Mondială a Turismului, care a devenit un reper internațional prin includerea motivațiilor multiple ale călătoriei (loisir, afaceri, alte scopuri) și prin standardizarea perioadei maxime de ședere. Această evoluție conceptuală evidențiază caracterul dinamic al turismului și necesitatea adaptării continue la schimbările economice și sociale, oferind cadrul necesar pentru analiza turismului ecvestru.

Primul capitol se concentrează asupra clarificării conceptuale a turismului ecvestru, originile teoretice ale acestuia și rolul istoric al calului în activitățile de deplasare, recreere și petrecere a timpului liber. Un moment important îl reprezintă înființarea Federației Internaționale de Turism Ecvestru (FITE), care oferă una dintre cele mai utilizate definiții ale domeniului, considerând turismul ecvestru ca fiind o călătorie realizată cu ajutorul calului, în scop recreativ, de loisir sau de afaceri. De asemenea, sunt analizate definiții propuse de diverși cercetători, care plasează turismul ecvestru la intersecția dintre turismul activ, turismul de aventură, ecoturism, turism rural și turism cultural.

Capitolul abordează apoi componentele produsului turistic ecvestru, subliniind diversitatea serviciilor și activităților specifice, precum plimbările călare, excursiile cu atelaje, taberele tematice, evenimentele ecvestre sau competițiile. Sunt analizate criteriile de clasificare a produselor ecvestre, precum nivelul de pregătire al turiștilor, gradul de dificultate al traseelor, tipul de cazare, dimensiunea grupurilor sau raportul dintre personal și participanți. De asemenea, sunt identificați factorii esențiali pentru desfășurarea eficientă a turismului ecvestru: infrastructura adecvată, logistica, personalul calificat și facilitățile de cazare pentru turiști și cai. Aceste elemente sunt prezentate ca fiind interdependente și decisive pentru calitatea experienței turistice.

O secțiune distinctă este dedicată profilului turistului ecvestru. Cercetarea evidențiază diversitatea tipologiilor de turiști ecvestri, în funcție de nivelul de experiență în călărie, motivații și preferințe, subliniind importanța adaptării ofertei turistice pentru a asigura siguranța și satisfacția acestora.

În ceea ce privește relevanța turismului ecvestru în România, în acest capitol este evidențiat potențialul semnificativ al acestui sector, susținut de diversitatea geografică, patrimoniul ecvestru bogat și tradițiile locale. Turismul ecvestru este prezentat ca un instrument eficient pentru diversificarea ofertei turistice, reducerea sezonality, conservarea tradițiilor și promovarea turismului durabil. Totodată, sunt evidențiate limitele actuale și necesitatea unei strategii coerente de dezvoltare, care să includă investiții în infrastructură, formare profesională, promovare și sprijin instituțional.

Ultima parte a capitolului este dedicată analizei bibliometrice a cercetării științifice din domeniul turismului ecvestru extrasă din bazele de date Web of Science și Scopus. Analiza relevă faptul că, deși turismul ecvestru are un potențial ridicat și o relevanță practică importantă, interesul academic pentru acest domeniu a fost relativ redus până în anul 2010, cunoscând o creștere semnificativă în ultimul deceniu. Sunt identificați autorii, țările și instituțiile cu cele mai importante contribuții, precum și principalele direcții tematice de cercetare, evidențiindu-se necesitatea aprofundării studiilor și a clarificării conceptuale.

În ansamblu, capitolul oferă o bază teoretică solidă pentru studiul turismului ecvestru, justificând importanța acestuia ca formă de turism de nișă cu impact economic, social și cultural semnificativ, în special în contextul dezvoltării durabile și al economiei verzi.

Capitolul II - EXPERIENȚA INTERNAȚIONALĂ ÎN DOMENIUL TURISMULUI ECVESTRU- analizează statutul contemporan al calului și rolul său în cadrul turismului global, evidențiind faptul că activitățile ecvestre au evoluat de la funcții utilitare tradiționale către forme moderne de recreere, sport, loisir și turism de lux. Calul este prezentat ca un element cu valoare simbolică, culturală și economică ridicată, devenind un nucleu al unor produse turistice complexe, integrate în turismul rural, de aventură, sportiv și cultural.

Analiza statistică realizată pe baza datelor FAO arată o creștere constantă a populației mondiale de cabaline, cu o distribuție geografică inegală, America de Nord și de Sud concentrând peste jumătate din efectivul global. Această realitate susține dezvoltarea unei industrii ecvestre de amploare, cu impact economic major, reflectat în contribuții semnificative la PIB, ocuparea forței de muncă și dinamizarea economiilor regionale. În paralel, prognozele UNWTO privind evoluția turismului internațional până în 2030 indică o creștere susținută a mobilității turistice, în special în piețele emergente, context în care turismul ecvestru se conturează ca un segment de nișă cu potențial ridicat.

Potrivit Global Databank for Animal Genetic Resources (AnGR), există un total de 699 de rase de cai în lume (tabel nr.1).

Tabel 1. Tabel cu numărul de rase de cabaline omologate la nivel mondial (anul 2022)

Rase cai în lume	Rase de cai în Europa	Rase de cai în România
699	307	13

Din practica altor state, sunt extrase atât beneficiile, cât și riscurile asociate dezvoltării turismului. În lipsa unei gestionări adecvate, activitățile turistice pot genera dezechilibre sociale, degradarea patrimoniului cultural și impact negativ asupra mediului. Din acest motiv, turismul ecvestru este analizat și din perspectiva necesității adoptării unor principii de dezvoltare durabilă, care să asigure echilibrul dintre valorificarea economică, protecția mediului și conservarea tradițiilor locale.

Experiența internațională evidențiază faptul că turismul ecvestru s-a dezvoltat puternic în state cu economii avansate, unde sectorul serviciilor a devenit dominant. Exemplele din Europa,

America de Nord, Australia și Asia demonstrează capacitatea acestui sector de a revitaliza zonele rurale, de a diversifica activitățile agricole și de a crea noi oportunități economice.

Statele Unite și Canada ilustrează impactul economic de mare amploare al industriei ecvestre, cu contribuții de zeci și chiar sute de miliarde de dolari anual și milioane de locuri de muncă susținute direct și indirect. Australia și China demonstrează, la rândul lor, dinamica ascendentă a sectorului, susținută de investiții consistente, dezvoltarea cluburilor ecvestre și creșterea interesului pentru activități recreative și sportive cu caii. În Asia, exemplele din Japonia, Arabia Saudită și Hong Kong scot în evidență dimensiunea competitivă, financiară și culturală a industriei ecvestre, inclusiv prin cursele de cai și evenimentele internaționale de prestigiu.

Un element esențial al cercetării îl constituie analiza rolului organizațiilor internaționale și naționale în structurarea și reglementarea turismului ecvestru. Federația Ecvestră Internațională (FEI) este prezentată ca principal organism de guvernare globală, promovând bunăstarea calului, echitatea competițională și sustenabilitatea. Alături de aceasta, Federația Ecvestră Europeană, Rețeaua Educațională Ecvestră, IGEQ, FRDI și diverse organizații contribuie la standardizarea calificărilor, educației, protecției animalelor și incluziunii sociale, inclusiv prin activități ecvestre adaptate persoanelor cu dizabilități. Statele care au dezvoltat cu succes turismul ecvestru au investit în structuri organizatorice clare, în standarde de calitate, în educație și formare profesională, precum și în protejarea bunăstării calului. În absența acestor elemente, potențialul economic și social al turismului ecvestru rămâne insuficient valorificat.

Modelele internaționale analizate în acest capitol, în special cel francez, oferă repere valoroase pentru alte țări, inclusiv pentru România, demonstrând că succesul turismului ecvestru depinde de coerența strategiilor publice, de implicarea comunităților locale și de integrarea activităților ecvestre în oferta turistică națională. Franța dispune de o infrastructură ecvestră extinsă, o rețea bine organizată de centre de echitație, trasee marcate și un sistem complex de etichetare a calității. Federația Franceză de Echitație și Comitetul Național de Turism Ecvestru coordonează dezvoltarea acestui sector prin politici coerente, programe de certificare, investiții în infrastructură și promovare, asigurând în același timp standarde ridicate de siguranță, profesionalism și bunăstare animală. Acest model demonstrează importanța colaborării dintre autorități, comunități locale și sectorul privat în dezvoltarea durabilă a turismului ecvestru.

Capitolul II evidențiază faptul că turismul ecvestru s-a consolidat la nivel internațional ca un sector economic și turistic distinct, cu multiple valențe recreative, culturale, sportive și sociale. Experiența statelor analizate demonstrează că acest tip de turism poate genera beneficii economice semnificative, contribuind la diversificarea economiilor locale, revitalizarea zonelor rurale și crearea de locuri de muncă stabile. Aceste repere oferă fundamente comparative pentru adaptarea unor bune practici la realitățile românești.

Capitolul III - DURABILITATEA TURISMULUI ECVESTRU ÎN CONTEXTUL ECONOMIEI SUSTENABILE - se concentrează pe articularea turismului ecvestru cu principiile dezvoltării durabile, analizând dimensiunea economică, socială și ecologică a acestuia. Sunt abordate în mod critic reglementările relevante, oportunitățile de finanțare și sinergiile posibile între politicile de mediu, de dezvoltare rurală și de conservare a patrimoniului genetic cabalin. Structura capitolului III este fundamentată pe principiile teoretice ale sustenabilității, fiind orientată spre analiza implicațiilor economice, sociale și de mediu și culminând cu integrarea turismului ecvestru în cadrul politicilor europene și naționale de dezvoltare sustenabilă.

Analiza pornește de la definirea dezvoltării durabile, raportându-se la Raportul Brundtland (1987), care constituie piatra de temelie a conceptualizării sustenabilității la nivel internațional. Această abordare este completată prin referințe la literatura economică și ecologică, subliniindu-se caracterul multidimensional al dezvoltării durabile, care presupune echilibrul dintre nevoile economice, protecția mediului și bunăstarea socială.

Un aport important al acestui capitol îl reprezintă integrarea modelului „*Cei trei piloni ai sustenabilității*” (mediu, economie, societate), precum și a conceptului de *Triple Bottom Line* (People, Planet, Profit). Aceste cadre teoretice sunt utilizate nu doar descriptiv, ci și analitic, fiind adaptate specificului turismului ecvestru, unde interacțiunea directă cu mediul natural și cu comunitățile locale este esențială.

În cercetare am evidențiat și modul în care turismul ecvestru poate funcționa ca un instrument practic de implementare a principiilor economiei sustenabile, aspecte prezentate în tabelul privind implicațiile economice (schimbarea modelului economic, inovarea, reducerea riscurilor, echitatea și economia circulară). Accentul pus pe includerea costurilor de mediu, utilizarea responsabilă a resurselor și dezvoltarea infrastructurii verzi evidențiază o abordare modernă, aliniată paradigmei economiei circulare.

Un alt element de valoare al acestui capitol îl constituie analiza rolului comunităților locale în dezvoltarea durabilă a turismului ecvestru. Sunt evidențiate beneficiile sociale generate de această formă de turism, precum crearea de locuri de muncă, revitalizarea tradițiilor locale și consolidarea coeziunii sociale.

Turismul ecvestru este prezentat ca un catalizator al dezvoltării rurale, capabil să reducă dependența economică de activități tradiționale aflate în declin și să contribuie la păstrarea identității culturale. Implicarea comunităților locale ca furnizori de servicii, ghizi, producători sau promotori ai patrimoniului cultural este analizată ca un factor esențial pentru succesul pe termen lung al acestui sector.

Din perspectivă analitică, cercetarea subliniază faptul că acceptarea socială și participarea comunității reprezintă condiții fundamentale ale sustenabilității, în absența cărora dezvoltarea turismului ecvestru ar putea genera conflicte sau dezechilibre sociale.

În finalul acestui capitol este prezentată o analiză amplă a cadrului instituțional și de politici publice care susține dezvoltarea turismului ecvestru durabil. Sunt prezentate programe și strategii europene relevante, precum Pactul Verde European, Strategia UE pentru biodiversitate 2030, EDEN, NECSTouR, precum și multiple instrumente de finanțare (FEDR, FEADR, Interreg, LIFE, Erasmus+).

Această secțiune evidențiază oportunitățile concrete de finanțare și cooperare pentru dezvoltarea turismului ecvestru în România. De asemenea, integrarea cadrului național (Strategia Națională pentru Turism Durabil, PNDR, PNRR) consolidează relevanța practică a cercetării.

Capitolul IV- TURISMUL ECVESTRU ÎN ROMÂNIA: SITUAȚIA ACTUALĂ ȘI PERSPECTIVE - oferă o imagine detaliată a situației actuale a turismului ecvestru în țara noastră, realizând o analiză sistemică asupra infrastructurii existente, a rolului hergheliilor de stat, a politicilor publice și a provocărilor cu care se confruntă acest sector emergent, integrând dimensiuni istorice, economice, sociale, instituționale și strategice.

Prin structurarea extensivă, acest capitol urmărește să evidențieze atât stadiul actual al turismului ecvestru, cât și potențialul său de dezvoltare durabilă, în corelație cu politicile europene și naționale de turism, dezvoltare rurală și protecție a mediului.

Instrumentul analitic SWOT este utilizat pentru a evidenția potențialul și constrângerile specifice contextului românesc, acesta evidențiază clar punctele forte (resurse naturale, tradiții, patrimoniu genetic) și vulnerabilitățile (lipsa strategiei naționale, personal calificat insuficient, infrastructură limitată). România beneficiază de resurse naturale variate, peisaje nealterate, tradiții ecvestre solide și un patrimoniu genetic cabalin valoros, elemente care creează premisele dezvoltării acestui segment turistic. Sunt evidențiate elemente precum diversitatea geografică, existența peisajelor naturale nealterate, a pădurilor, munților, pășunilor și drumurilor forestiere, care sunt favorabile realizării traseelor ecvestre.

Un accent deosebit este pus pe tradiția creșterii cailor și pe existența raselor autohtone, precum Huțulul sau Semigreul Românesc, considerate adecvate pentru activități de turism ecvestru. În acest capitol, este prezentat rolul acestor rase nu doar din punct de vedere utilitar, ci și ca elemente de patrimoniu genetic și cultural.

De asemenea, sunt menționate ariile naturale protejate și parcurile naționale, unde turismul ecvestru poate fi integrat în programe de ecoturism. Sunt prezentate exemple de zone cu potențial ridicat, precum Maramureș, Bucovina, Transilvania, Harghita sau Delta Dunării.

Analiza statistică privind efectivele de cabaline relevă un paradox structural: deși România deține un număr semnificativ de cai, majoritatea acestora sunt utilizați ca animale de muncă în gospodăriile individuale, în special în regiunile mai puțin dezvoltate. Această realitate evidențiază atât potențialul latent al sectorului ecvestru, cât și necesitatea unor politici publice coerente pentru valorificarea lui turistică.

Din perspectivă analitică, capitolul subliniază faptul că turismul ecvestru poate funcționa ca un instrument de reconversie economică și de diversificare a economiei rurale, contribuind la reducerea decalajelor regionale și la revitalizarea zonelor marginalizate.

Din punct de vedere instituțional, în acest capitol este evidențiat rolul organizațiilor de profil, precum Federația Ecvestră Română (FER) și Federația Română de Turism Ecvestru (FRTE), care contribuie la profesionalizarea sectorului, la formarea ghizilor ecvestri și la alinierea la standarde internaționale. Totuși, se remarcă lipsa unei rețele naționale oficiale de trasee ecvestre și absența unei strategii unitare de promovare, aspecte care limitează competitivitatea României pe piața internațională. Sunt analizate critic inițiativele existente de dezvoltare a turismului ecvestru, subliniind că acestea sunt fragmentate și insuficient coordonate. Deși există proiecte locale și regionale de succes, lipsa unui cadru strategic național conduce la o valorificare inegală a potențialului.

Un aspect cercetat, important pentru această cercetare, este dedicat strategiilor de marketing și promovare, în contextul transformărilor digitale din industria turismului. Generația digitală, orientată către experiențe autentice și personalizate, impune adaptarea ofertei de turism ecvestru la noile tehnologii: platforme online, aplicații mobile, rezervări digitale, realitate virtuală și utilizarea inteligenței artificiale în planificarea călătoriilor.

Ultima parte a acestui capitol oferă o analiză amplă a sectorului ecvestru public, cu accent pe evoluția istorică a hergheliilor de stat și pe rolul actual al Regiei Naționale a Pădurilor – ROMSILVA prin Direcția de Creștere, Exploatare și Ameliorare a Cabalinelor de Rasă în conservarea patrimoniului genetic cabalin. Prezentarea evoluției efectivelor de cai de rasă și a administrației evidențiază atât perioadele de declin dramatic, cât și eforturile de refacere și stabilizare.

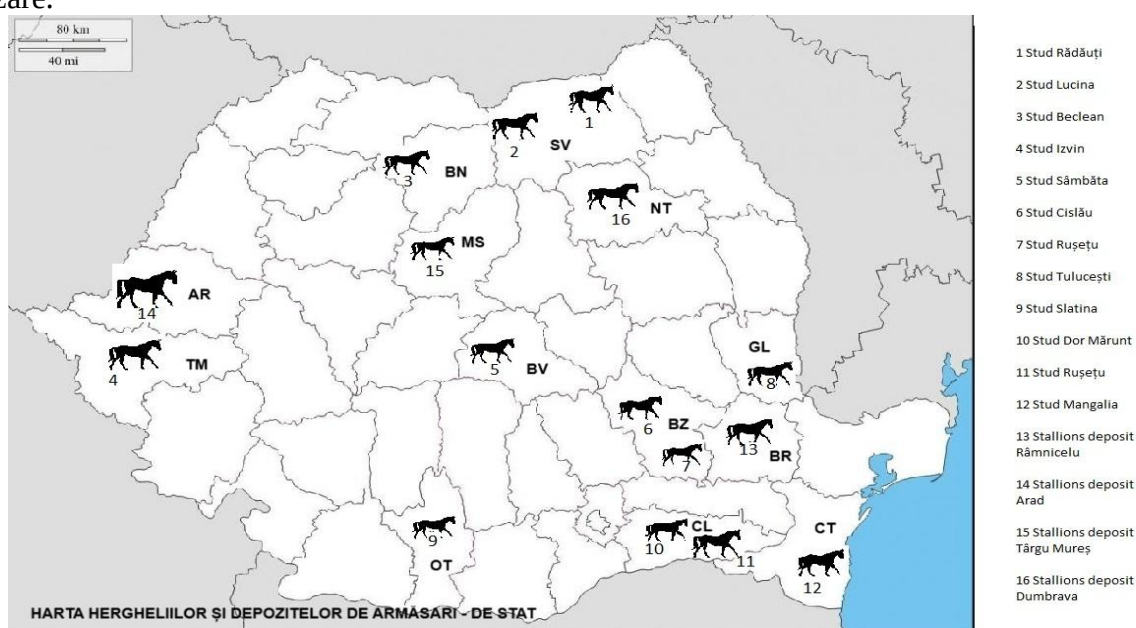

Figura nr. 2. Harta hergheliilor și depozitelor de armăsari din România

Rețeaua națională de herghelii și depozite de armăsari reprezintă infrastructura de bază a sectorului ecvestru de stat. Aceasta este distribuită în mai multe județe, acoperind zone cu tradiție ecvestră și cu resurse naturale favorabile.

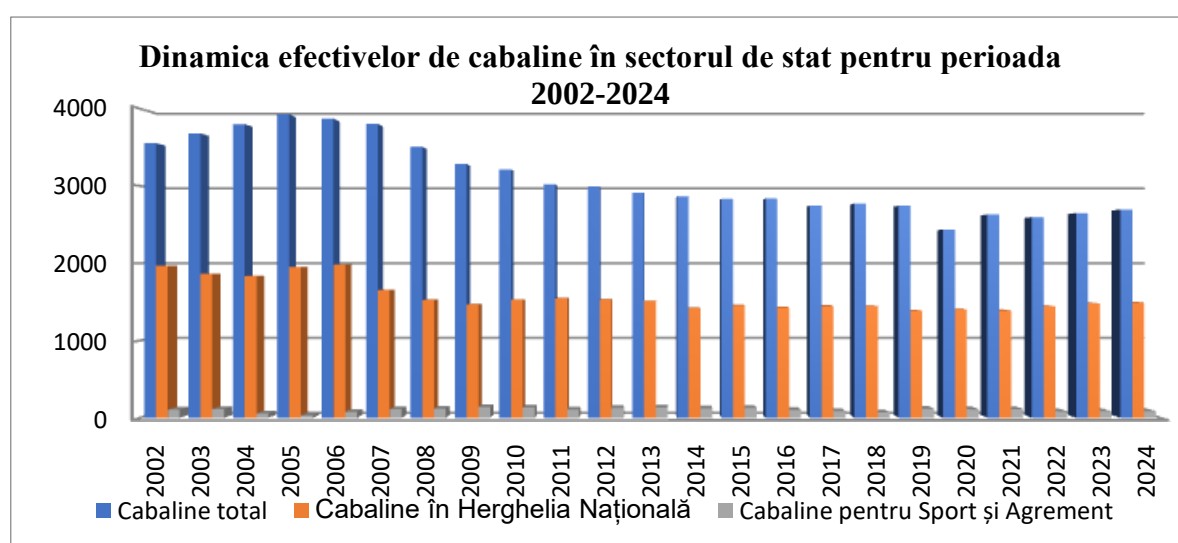
Sunt prezentate date relevante privind structura efectivelor de cai de rasă în sectorul de stat. La nivelul anului 2025, se constată:

- un efectiv total mai redus comparativ cu vârful istoric din 2005;
- o pondere crescută a cabalinelor de reproducție (armăsari pepinieri și iepe mamă);
- o reducere relativă a tineretului cabalin.

Această structură indică o strategie orientată spre stabilitate și calitate genetică, nu spre expansiune cantitativă.

Necesitatea adoptării acestei strategii este justificată de:

- costurile ridicate ale întreținerii cabalinelor de rasă;
- necesitatea conservării raselor autohtone;
- adaptarea la cerințele actuale ale pieței și ale politicilor de conservare a biodiversității.

Grafic 1. Dinamica efectivelor de cabaline din sectorul de stat în perioada 2002 – 2024

Scăderea efectivului total nu este interpretată ca un regres, ci ca o optimizare funcțională, prin consolidarea nucleului de reproducție, aspect esențial pentru înțelegerea rolului actual al sectorului ecvestru de stat: conservare, nu producție de masă. Ansamblul acestor factori contribuie la configurarea unui cadru favorabil integrării hergheliilor în circuite de turism ecvestru, cultural și educațional, proces care poate conduce la extinderea și diversificarea funcțiilor tradiționale ale acestora.

În final, capitolul evidențiază că România are nevoie de o repoziționare a brandului turistic, în care turismul ecvestru să fie integrat ca produs de nișă, complementar turismului rural, ecoturismului și turismului cultural. Lipsa promovării externe și a unei identități clare reduce vizibilitatea acestui segment pe piețele internaționale.

❖ *Partea a II-a – Componenta aplicativă: studiu de caz și cercetări empirice*

Această secțiune valorifică dimensiunea practică a cercetării prin aplicarea unei metodologii mixte – cantitative și calitative – în cadrul unui studiu de caz aprofundat asupra Hergheliei Lucina, situată în zona montană a Bucovinei, regiune cu un potențial ecoturistic deosebit.

Capitolul V - CONTEXTUL REGIONAL – BUCOVINA ȘI LUCINA - are ca scop analiza contextului regional și local al culoarului montan Fundu Moldovei – Breaza – Moldova Sulița – Izvoarele Sucevei, în vederea fundamentării dezvoltării durabile a Hergheliei Lucina și a turismului ecvestru ca formă de turism alternativ și sustenabil în Bucovina. Cercetarea este

structurată într-o manieră sistematică, integrând dimensiuni geografice, ecologice, socio-demografice, economice și turistice, pentru a oferi o imagine coerentă și argumentată asupra potențialului zonei analizate.

Acest capitol este un studiu descriptiv și analitic, cu o puternică componentă aplicativă.

Am utilizat:

- analiza documentară (date INS, documente oficiale, strategii locale),
- analiza spațială și teritorială,
- interpretarea indicatorilor statistici turistici,
- observația directă și corelarea informațiilor locale cu literatura de specialitate.

Această abordare mixtă ne-a permis să surprindem atât realitățile teritoriale obiective, cât și dinamica turistică și socio-economică a zonei studiate.

Prima parte a capitolului include analiza cadrului fizico-geografic, considerat esențial pentru evaluarea potențialului turistic. Am delimitat culoarul Fundu Moldovei – Izvoarele Sucevei, argumentând această clasificare prin caracteristicile sale morfologice: orientare longitudinală, relief depresionar, altitudini mai reduse față de masivele învecinate și rol de ax natural de locuire și circulație. Analiza reliefului a evidențiat:

- altitudini cuprinse între 700 și peste 1.500 m,
- prezența obcinelor cu forme domoale (Obcina Mestecăniș, Obcina Feredeului),
- existența pajiștilor alpine și subalpine, favorabile pășunatului și activităților ecvestre.

Aceste elemente susțin ipoteza cercetării conform căreia relieful moderat și continuitatea spațiilor deschise reprezintă un avantaj competitiv major pentru turismul ecvestru în zonă.

Analiza mediului natural și a biodiversității, prin identificarea siturilor Natura 2000 (Găina–Lucina, Obcina Feredeului) și a ariei protejate din Moldova Superioară evidențiază rolul acestor arii în conservarea habitatelor naturale și implicațiile directe asupra dezvoltării turismului. Existența Obcinei Feredeului ca arie de protecție specială avifaunistică (SPA) impune condiționări clare privind amenajarea traseelor turistice și ecvestre, dar oferă în același timp oportunități pentru dezvoltarea ecoturismului și a turismului educațional.

Cercetarea acordă o atenție deosebită structurii populației și dinamicii socio-demografice, considerând comunitățile locale actori-cheie ai dezvoltării durabile. Analiza datelor recensământului din 2021 a evidențiat o populație totală de 8.735 locuitori în cele patru comune, cu o pondere redusă a populației active (35,5%), fenomene accentuate de îmbătrânire și migrație economică. În comuna Moldova Sulița, rata șomajului ridicată (aproximativ 17%) indică vulnerabilități economice, dar și o oportunitate pentru diversificarea ocupațiilor prin turism, inclusiv prin servicii ecvestre, ghidaj sau agroturism. Astfel, cercetarea corelează datele demografice cu potențialul de revitalizare economică prin turism.

Un aspect esențial al cercetării din acest capitol este reprezentat de analiza dezvoltării turistice, realizată prin indicatori cantitativi: capacitate de cazare, număr de sosiri, înnoptări și durata medie a sejurului. Fundu Moldovei concentrează peste 60% din capacitatea de cazare și aproape 90% din sosirile turistice iar durata medie a sejurului este de 2,2 zile, specifică turismului rural de scurtă durată. Aceste rezultate evidențiază dezechilibre teritoriale semnificative, confirmând necesitatea unei strategii de dezvoltare integrate, care să reducă presiunea asupra unui singur pol turistic și să valorifice mai eficient localitățile mai puțin dezvoltate, precum Izvoarele Sucevei sau Moldova Sulița.

Pentru o imagine mai clară asupra indicatoriilor turismului în cele patru localități, am transpus o analiza SWOT (Strengths – Weaknesses – Opportunities – Threats), pentru a evalua situația actuală a acestei regiuni, care a permis sintetizarea principalelor concluzii:

- ca punct forte a fost identificat peisajul montan și patrimoniul cultural autentic;
- ca punct slab – lipsa infrastructurii turistice integrate și a personalului calificat;
- ca oportunitate – creșterea interesului pentru ecoturism și turism ecvestru;
- ca amenințare – supradezvoltarea haotică și depopularea satelor montane.

Această analiză a constituit baza formulării direcțiilor strategice de dezvoltare durabilă.

Cercetarea acordă un rol central turismului ecvestru, analizat ca produs turistic de nișă, cu impact redus asupra mediului. Proximitatea Hergheliei Lucina și prezența cailor huțuli sunt utilizate ca elemente de diferențiere regională.

Rezultatele sintetizate în tabelul privind provocările și oportunitățile turismului ecvestru durabil indică faptul că principalele vulnerabilități ale regiunii – absența traseelor marcate, infrastructura insuficient dezvoltată pentru cai, constrângerile impuse de reglementările de mediu și nivelul redus de conștientizare a turiștilor – nu constituie doar limite, ci pot fi transformate în direcții strategice de acțiune. Astfel, fiecare provocare identificată poate fi privită ca un punct de plecare pentru intervenții planificate, coerente și sustenabile.

Tabel 2. Provocări și oportunități locale privind tranziția către un turism ecvestru sustenabil și responsabil în Bucovina

Provocările Turismului Ecvestru Durabil în Bucovina	Oportunități în Turismul Ecvestru Durabil în Bucovina
Lipsa traseelor ecvestre omologate Puține trasee marcate oficial → risc de rătăcire și degradarea zonelor sensibile	Integrarea turismului ecvestru în ecoturism și agroturism Turismul ecvestru poate completa experiențele rurale și ecoturistice → atrage turiști interesați de natură și tradiții
Lipsa infrastructurii specializate Lipsește adăposturile, punctele de adăpare și facilitățile pentru cai → siguranța cailor și a turiștilor este afectată	Crearea de circuite tematice Trasee istorice, religioase și naturale pentru turiști călare → experiențe autentice și diversificate
Reglementări stricte de mediu Necesare avize și respectarea reglementărilor → accesul în ariile protejate trebuie planificat și autorizat	Parteneriate locale Colaborări cu autorități și comunități locale → amenajare, întreținere și promovare a traseelor ecvestre
Lipsa ghizilor specializați Puțini ghizi ecvestri autorizați → lipsă informații corecte și siguranță scăzută pe trasee	Valorificarea imaginii Bucovinei Turismul ecvestru pune în valoare Bucovina ca destinație autentică → natură bine conservată și tradiții vii
Conștientizare scăzută Turiștii nu cunosc impactul turismului ecvestru asupra mediului → poluare, deranjarea faunei, distrugerea traseelor	Mesaj inspirațional „Turismul ecvestru este cheia spre experiențe autentice și sustenabile în Bucovina!”

În acest context, Herghelia Lucina poate fi privită în mod analogic ca inima acestui ecosistem.

Capitolul VI - STUDIUL DE CAZ – HERGHELIA LUCINA - se constituie un capitol dedicat studiului de caz al Hergheliei Lucina și oferă o analiză complexă și multidimensională a uneia dintre cele mai vechi unități hipice din România, cu accent pe rolul său în conservarea patrimoniului genetic al rasei Huțul, și pe valorificarea acestuia în contextul dezvoltării turismului ecvestru durabil. Abordarea capitolului este una integrată, îmbinând perspective istorice, geografice, zootehnice, socio-culturale și turistice, ceea ce conferă demersului un caracter interdisciplinar solid.

În prima parte, capitolul conturează profilul general al Hergheliei Lucina, insistând asupra poziționării sale geografice în Obceinele Bucovinei și asupra particularităților cadrului natural montan, care au favorizat dezvoltarea unei rase rustice, perfect adaptate condițiilor aspre

de munte. Sunt evidențiate elementele de accesibilitate, relația cu unitățile administrativ-teritoriale limitrofe și integrarea hergheliei în structura administrativă a Regiei Naționale a Pădurilor – ROMSIVA, aspecte relevante pentru înțelegerea funcționării instituționale și a rolului său public.

Un segment amplu este dedicat evoluției istorice a hergheliei, de la originile sale în perioada administrației habsburgice până la reorganizările succesive din secolele XX și XXI. Această reconstrucție istorică evidențiază continuitatea preocupărilor pentru creșterea sistematică a calului Huțul, impactul conflictelor mondiale asupra patrimoniului cabalin și eforturile de refacere și conservare desfășurate în perioadele postbelice. Capitolul subliniază importanța Hergheliei Lucina ca nucleu fondator al liniilor genealogice ale rasei Huțul și ca reper național și internațional în hipologie. Cu o vechime de peste 700 de ani, rasa de cai Huțul este menționată în numeroase documente istorice ca fiind indispensabilă omului în activitățile agricole, în transportul cu samarul, cu căruța sau la călărie, dar și în apărarea teritoriilor ancestrale, participând la conflicte militare. Această rasă veche, autohtonă, s-a dezvoltat în condițiile unice pedoclimatice ale regiunilor montane ale Carpaților din partea nordică a țării. Prima atestare documentară a rasei Huțul datează din anul 1602, în lucrarea „Hippica” a lui Dohorstajski (citată de Osovicki A., 1904), unde sunt descrise aspectul fizic și calitățile acestor cai, oferindu-se de asemenea o primă evaluare a originii lor ca fiind din străvechile forme de cai sălbatici.

Capitolul prezintă în detaliu structura efectivelor de cabaline, rasele crescute, liniile genealogice recunoscute, precum și caracteristicile morfologice și funcționale ale rasei Huțul. Analiza evidențiază valoarea acestei rase ca patrimoniu genetic autohton, recunoscut la nivel internațional și inclus în fondurile genetice protejate, subliniind totodată aptitudinile sale pentru activități ecvestre recreative, educative și sportive, cu aplicabilitate directă în turismul ecvestru.

Este integrată, de asemenea, o evaluare a infrastructurii hergheliei și a resurselor umane, reliefând organizarea internă pe secții funcționale, suprafața și structura fondului funciar, precum și provocările legate de îmbătrânirea forței de muncă și necesitatea formării profesionale continue. Aceste aspecte sunt analizate în relație directă cu capacitatea de susținere a activităților turistice și de conservare genetică.

În partea finală, capitolul analizează potențialul turistic al Hergheliei Lucina și integrarea acesteia în oferta turistică a culuarului montan Fundu Moldovei – Breaza – Moldova Sulița – Izvoarele Sucevei.

Elemente de potențial turistic asociate Hergheliei Lucina:

- *Peisaje montane impresionante*, cu puncte de belvedere precum Chicera Lucinei (1588 m) sau Vârful Hrobi (1507 m), ideale pentru trasee călare și fotografie;
- *Pajiști alpine întinse și păduri de rășinoase dense*, oferind cadrul perfect pentru drumeții ecvestre, experiențe slow travel și reconectare cu natura;
- *Acces la izvoare sulfuroase (Cheile Lucavei)*, cu efecte curative – o oportunitate pentru integrarea turismului ecvestru cu cel de sănătate și wellness;
- *Tradiții și meșteșuguri locale autentice*, inclusiv ateliere de încondeiere a ouălor, tâmplărie, prelucrarea draniței și a lemnului – potențial de dezvoltare a pachetelor turistice tematice (turism cultural + ecvestru);
- *Prezența Huțulilor* – comunitate etnică cu tradiții unice, al cărei stil de viață pastoral și port popular întregesc experiența autentică a vizitatorului;
- *Rezervații naturale și biodiversitate remarcabilă*, care pot completa oferta turistică prin observarea florei și faunei locale.

Sunt prezentate serviciile turistice existente, structura tarifară, tipurile de activități ecvestre oferite și posibilitățile de extindere a acestora prin parteneriate locale. Accentul cade pe sinergiile dintre herghelie și comunitatea locală, evidențiindu-se rolul strategic al acesteia ca pol de dezvoltare pentru turismul rural și ecvestru, cu beneficii economice, culturale și identitare pentru întreaga regiune.

Relația dintre Herghelia Lucina și comunitatea locală nu trebuie privită ca una unilaterală, ci ca un parteneriat strategic care generează beneficii reciproce: dezvoltare economică, păstrarea identității locale, implicarea civică și creșterea atractivității turistice a zonei.

Tabel 3. Exemple de parteneriate posibile pentru dezvoltarea turismului ecvestru la Herghelia Lucina

Actor implicat	Tip parteneriat	Beneficii
Primăria Moldova Sulița	infrastructură, cofinanțări, promovare	turism local dezvoltat, imagine consolidată
Pensiuni	pachete turistice comune	creștere economică, fidelizarea turiștilor
Meșteșugari locali	produse tematice artisanale	valorificarea tradițiilor
ONG-uri ecologice	trasee ecvestre, educație ecologică	turism sustenabil
Școli / Licee	formare profesională în domeniul ecvestru	oportunități pentru tineri

Prin susținerea unor inițiative comune, Lucina poate deveni motorul unei forme moderne și responsabile de turism rural și ecvestru în Bucovina astfel:

➤ **Integrarea în lanțul turistic local**

Herghelia poate colabora cu pensiuni agroturistice și gazde locale pentru a oferi pachete turistice ce includ: plimbări călare; vizite ghidate la herghelie; ateliere despre îngrijirea calului; tururi tematice ("pe urmele calului Huțul").

Se pot crea pachete combinate: turism ecvestru + gastronomie locală + meșteșuguri + relaxare în natură.

➤ **Sprijinirea economiei rurale prin meserii tradiționale**

Colaborări cu meșteșugari locali pentru produse autentice, care pot fi valorificate turistic. Posibilitatea de a crea un brand local legat de calul Huțul, cu produse artisanale personalizate.

➤ **Educație și formare profesională locală**

Organizarea de stagii de practică, cursuri și formări în domeniul ecvestru pentru tinerii din comunitate (ex: ingineri zootehniști, medici veterinari, tehnicieni veterinari).

Parteneriate cu licee agricole, universități sau ONG-uri specializate în turism rural.

➤ **Evenimente și festivaluri tematice comune**

Organizarea de festivaluri ecvestre, parade, competiții sau demonstrații cu cai, în colaborare cu autoritățile locale și asociații culturale.

Astfel de evenimente pot atrage turiști, dar și pot revitaliza viața culturală și socială a comunității.

➤ **Dezvoltarea infrastructurii și a traseelor tematice**

Colaborare între herghelie, ocolul silvic și primărie pentru amenajarea de trasee ecvestre marcate, refugii montane, locuri de popas ecvestru.

Implicarea comunității în întreținerea traseelor, amenajarea peisajistică și protecția mediului.

➤ **Promovare comună a destinației turistice**

Crearea unei identități turistice comune: „Lucina – patria calului Huțul”, promovată deopotrivă de herghelie, autorități locale, pensiuni și agenții.

Analiza realizată în cadrul acestui capitol confirmă faptul că Herghelia Lucina reprezintă un exemplu relevant de valorificare integrată a patrimoniului genetic cabalin și a resurselor naturale și culturale locale, în concordanță cu obiectivele cercetării privind evaluarea

potențialului turismului ecvestru în România. Totodată, rezultatele obținute susțin ipoteza conform căreia dezvoltarea turismului ecvestru este condiționată de existența unor infrastructuri specializate, a resurselor umane calificate și a unor parteneriate funcționale cu comunitatea locală. Prin poziționarea sa într-un cadru natural protejat și prin integrarea în economia locală, Herghelia Lucina demonstrează potențialul unui model de dezvoltare turistică durabilă, replicabil și în alte zone montane ale României.

Capitolul VII - CERCETĂRI APLICATIVE PRIVIND TENDINȚELE ȘI EVOLUȚIILE TURISMULUI ECVESTRU - este construit pe o abordare analitică multidimensională, care permite investigarea comprehensivă a turismului ecvestru, structurată în trei direcții:

- **Analiza ofertei turistice ecvestre la nivel național**, realizată prin chestionare aplicate centrelor ecvestre din România, având ca obiectiv diagnosticarea infrastructurii, serviciilor și percepției manageriale;
- **Studiul cererii turistice la Herghelia Lucina**, fundamentat pe analiza comportamentului vizitatorilor, motivațiilor de călătorie, nivelului de satisfacție și sezonabilității;
- **Analiza calitativă a percepțiilor online**, care surprinde modul în care turiștii se raportează la experiența oferită de Herghelia și care evidențiază elemente de patrimoniu, autenticitate și deficiențe.

În primul rând, analiza ofertei turistice ecvestre la nivel național a fost realizată prin aplicarea unui chestionar structurat adresat centrelor ecvestre din România.

În acest sens, studiul își propune următoarele obiective:

- *Identificarea și cartografierea centrelor ecvestre și a pensiunilor turistice care oferă servicii de turism ecvestru la nivel național.*
- *Analiza tipurilor de servicii ecvestre oferite, a infrastructurii disponibile și a resurselor umane implicate în activitatea turistică (instructori, ghizi, personal de întreținere etc.).*
- *Evaluarea profilului administratorilor centrelor ecvestre, din punct de vedere socio-demografic (vârstă, gen, experiență în domeniu) și profesional.*
- *Investigarea percepției administratorilor asupra oportunităților, limitărilor și provocărilor asociate dezvoltării turismului ecvestru în România.*
- *Determinarea gradului de interes și implicare al centrelor ecvestre în promovarea turismului rural și ecologic prin activități de echitație și drumeții călare.*
- *Formularea unor concluzii și recomandări pentru îmbunătățirea cadrului de dezvoltare al turismului ecvestru, cu accent pe diversificarea serviciilor, profesionalizarea personalului și creșterea vizibilității acestor centre.*

Pentru analiza ofertei:

- au fost identificate 203 centre ecvestre la nivel național;
- a fost selectat un eșantion de 125 centre;
- au fost obținute 59 de răspunsuri valide (rata de răspuns: 47,2%);
- chestionarul a fost distribuit online, administratorilor centrelor.

Colectarea datelor s-a realizat prin intermediul platformei online www.isondaje.ro, utilizând metoda distribuirii linkului către managerii și coordonatorii activităților ecvestre din diverse regiuni ale țării, asigurând astfel accesibilitate, eficiență și acuratețea procesului de răspuns.

În cadrul cercetării, analiza ofertei turistice ecvestre la nivel național a fost realizată printr-o abordare metodologică mixtă, care a combinat metode calitative – precum observația, investigația directă, analiza comparativă și sinteza – cu metode cantitative, incluzând ancheta prin chestionar, analiza statistică a datelor și inventarierea resurselor ecvestre.

Variabilele analizate includ infrastructura, serviciile oferite, resursele umane, profilul turiștilor, promovarea și sezonabilitatea.

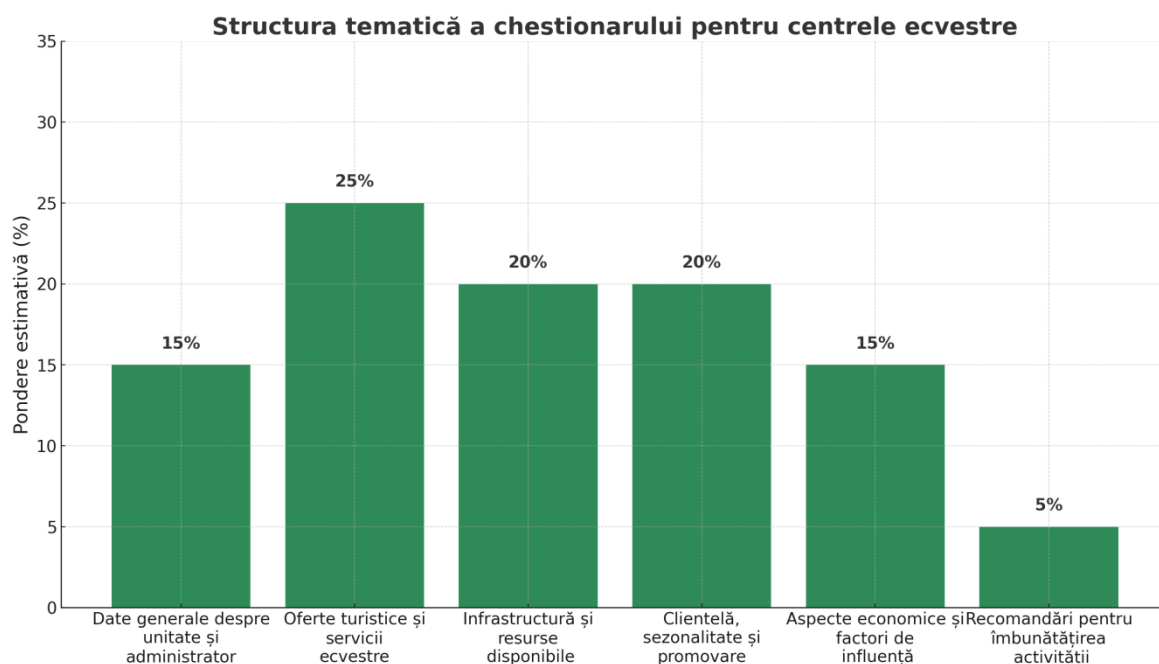

Figura nr. 3. Structura tematică a chestionarului aplicat administratorilor de centre ecvestre din România

Rezultatele anchetei pe bază de chestionar oferă o imagine sintetică și relevantă asupra ofertei actuale de turism ecvestru din România, evidențiind existența unei rețele de centre ecvestre predominant rurale, cu servicii diversificate și resurse umane adecvat pregătite. Aceste structuri contribuie în mod semnificativ la diversificarea și revitalizarea turismului rural, atrăgând preponderent turiști autohtoni și valorificând resursele locale.

Din perspectiva evolutivă, turismul ecvestru românesc se află într-o etapă de consolidare, caracterizată de următoarele constatări principale:

- Interes crescut pentru activitățile ecvestre
- Nivel moderat de dezvoltare a infrastructurii și promovării
- Necesitatea unor politici publice de sprijin pentru IMM-urile din turismul rural

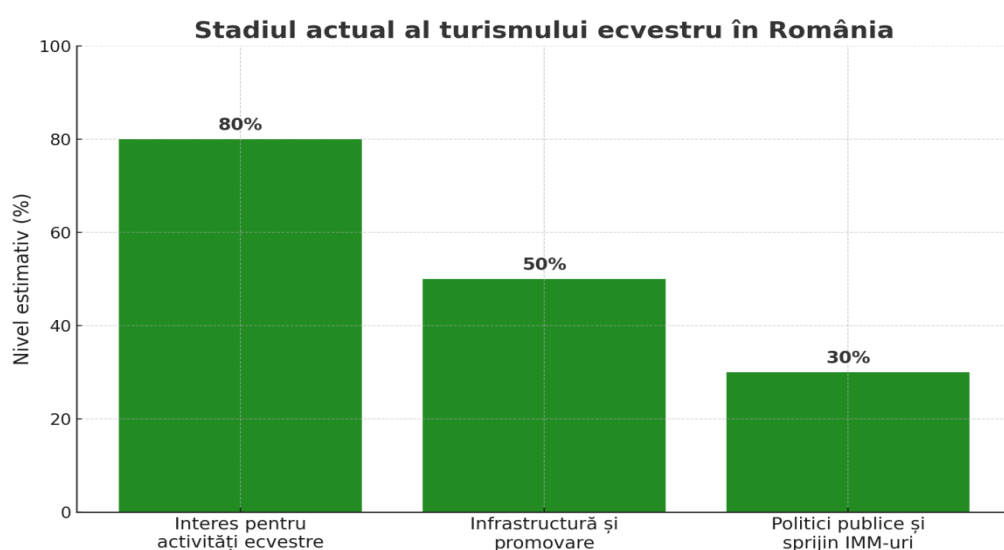

Figura nr. 4. Stadiul actual al turismului ecvestru din România

Pentru a ghida demersul de cercetare privind potențialul turismului ecvestru în România și pentru a valida interpretarea datelor colectate prin chestionar, au fost formulate 6 ipoteze prezentate în continuare, împreună cu principalele dovezi empirice care le confirmă integral sau parțial, conturând astfel o imagine coerentă asupra stadiului actual și a potențialului de dezvoltare al turismului ecvestru în România:

H1: O proporție semnificativă a centrelor ecvestre din România oferă servicii diversificate de agrement și turism ecvestru, nu doar lecții de echitație - confirmată ☒

- Dovezi din cercetare:

Centrele oferă servicii variate și atrag o gamă largă de turiști.

Activitățile includ agrement ecvestru și nu se limitează la lecții de echitație.

Turiștii sunt de toate vârstele și petrec între o zi și două săptămâni, ceea ce sugerează diversitate și complexitate în ofertă.

H2: Infrastructura centrelor ecvestre este insuficient dezvoltată pentru a susține un flux turistic ridicat sau activități ecvestre de durată - Parțial confirmată ☐

- Dovezi din cercetare:

Se menționează un „nivel moderat de dezvoltare a infrastructurii”.

Infrastructura nu este complet deficitară, dar este insuficientă pentru susținerea unei dezvoltări pe termen lung sau a unui flux turistic mai intens.

Necesitatea investițiilor în infrastructură este evidențiată ca perspectivă de viitor.

H3: Administratorii centrelor ecvestre percep turismul ecvestru ca o oportunitate reală de dezvoltare economică locală - confirmată ☒

- Dovezi din cercetare:

Centrele „contribuie semnificativ la revitalizarea turismului rural”.

Existența unei „structuri consistente de centre, predominant rurale” sugerează percepția valorii economice.

Promovarea activă (participări la competiții, online) arată implicare în dezvoltarea pieței.

H4: Nivelul de profesionalizare al personalului variază semnificativ în funcție de dimensiunea și tipul centrului - Parțial confirmată ☐

- Dovezi din cercetare:

Activitățile sunt desfășurate cu personal calificat (monitori, ghizi, instructori, etc).

Nu există mențiuni directe despre variația profesionalizării în funcție de tipul centrului, dar profesionalizarea este văzută ca o direcție importantă pentru viitor.

Este sugerată nevoia de continuare a profesionalizării în concluziile finale.

❖ **H5: Centrele ecvestre întâmpină dificultăți majore în promovarea serviciilor, în special din cauza vizibilității reduse online și a lipsei sprijinului instituțional** - confirmată ☒

- Dovezi din cercetare:

Se afirmă clar că vizibilitatea online este încă o provocare.

„Afilierea formală și susținerea instituțională rămân subdezvoltate”.

Deși unele centre folosesc promovarea online și participă la competiții, sprijinul instituțional este slab.

H6: Existența unei oferte ecvestre bine dezvoltate este corelată pozitiv cu implicarea activă a administratorilor în promovarea turismului durabil și rural - confirmată ☒

- Dovezi din cercetare:

Implicarea administratorilor este evidențiată prin strategii de promovare active.

Se subliniază contribuția centrelor la revitalizarea turismului rural.

Se face apel la cooperare și asociere ca formă de implicare în dezvoltarea durabilă.

În al doilea rând, studiul cererii turistice la nivelul Hergheliei Lucina urmărește înțelegerea profundă a cererii ecvestre într-un context local, prin îmbinarea abordărilor

cantitative – care oferă o imagine de ansamblu asupra tendințelor și comportamentelor consumatorilor – cu metode calitative, ce permit explorarea motivațiilor, percepțiilor și experiențelor personale ale vizitatorilor.

Această analiză oferă o perspectivă relevantă asupra cererii reale și a potențialului de fidelizare, esențială pentru adaptarea ofertei la dinamica pieței turistice.

Metodologia adoptată în acest studiu este construită pe baza unui design de cercetare mixt, care îmbină metode cantitative și calitative, în vederea obținerii unei perspective cât mai cuprinzătoare asupra fenomenului analizat.

1. Metode calitative

În cadrul componentei calitative a cercetării, au fost utilizate o serie de metode care au permis o explorare în profunzime a dimensiunilor subiective și contextuale ale cererii pentru turismul ecvestru. Metodele aplicate includ observația directă și participativă, care a oferit posibilitatea de a surprinde comportamentele spontane și interacțiunile turiștilor cu mediul și cu resursele ecvestre, contribuind la o înțelegere contextualizată a experienței turistice.

De asemenea, a fost aplicată analiza statistică a răspunsurilor din chestionarele administrate, metodă ce a permis extragerea unor teme semnificative privind așteptările, satisfacția și sugestiile turiștilor, completând astfel dimensiunea cantitativă a datelor. În paralel, s-a realizat corelarea percepțiilor exprimate cu infrastructura existentă în cadrul Hergheliei Lucina, pentru a evalua în ce măsură facilitățile disponibile răspund nevoilor și preferințelor exprimate de vizitatori.

2. Metode cantitative

Instrumentul principal utilizat pentru cercetarea cantitativă a fost chestionarul structurat, aplicat direct pe teren și analiza statistică a răspunsurilor colectate.

Dacă metodele cantitative evidențiază tendințele generale ale unui fenomen, cele calitative oferă context și sens acestor manifestări, conturând o imagine mai nuanțată a realității turistice locale.

Pornind de la aceste considerente, cercetarea își propune următoarele obiective specifice:

- *Identificarea profilului turiștilor* care accesează serviciile oferite de Herghelia Lucina, prin analiza variabilelor demografice, psihografice și comportamentale.
- *Determinarea motivațiilor de participare* la activitățile de turism ecvestru, în special cele legate de interacțiunea cu caii, recreere, terapie asistată și cunoaștere culturală.
- *Evaluarea duratei medii de ședere și frecvenței vizitelor*, în scopul delimitării sezonality și al gradului de fidelizare a clienților.
- *Analiza gradului de satisfacție al turiștilor*, precum și a percepției acestora asupra calității serviciilor ecvestre, infrastructurii disponibile și implicării personalului specializat.
- *Investigarea canalelor de informare și promovare* utilizate de turiști pentru alegerea destinației, cu accent pe eficiența mediilor digitale și rețelelor sociale.
- *Explorarea percepției turiștilor față de principiile turismului sustenabil* și a nivelului de conștientizare privind beneficiile ecoturismului și ale economiei verzi.
- *Formularea unor recomandări strategice* pentru adaptarea serviciilor oferite de Herghelia Lucina la nevoile reale ale pieței, în vederea consolidării competitivității și sustenabilității acesteia.

Pentru realizarea acestor obiective au fost aplicate 152 chestionare, dintre care 149 valide (rata de răspuns: 98%). Chestionarul a fost conceput pentru a surprinde o serie de variabile relevante: mediul de proveniență al turiștilor, nivelul de instruire, tipurile de activități preferate, durata șederii, frecvența vizitelor, motivațiile participării și gradul de fidelitate față de herghelia Lucina. În plus, a inclus întrebări privind sezonality, sursele de informare, facilitățile oferite turiștilor și eventualele sugestii pentru îmbunătățirea serviciilor.

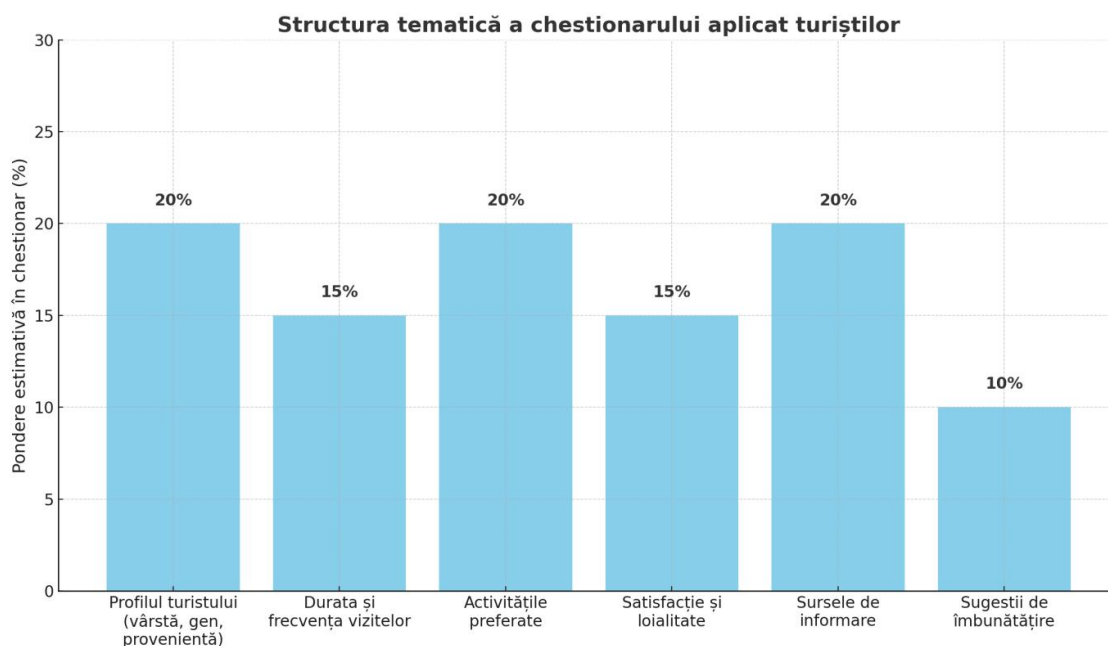

Figura nr. 5. Structura tematică a chestionarului aplicat turiștilor care au vizitat Herghelia Lucina

Datele colectate în cadrul cercetării evidențiază un interes în creștere pentru turismul ecvestru, majoritatea respondenților (88%) aflându-se la prima vizită. Această tendință sugerează că ne aflăm într-o piață aflată în expansiune, în care este esențială fidelizarea vizitatorilor prin produse turistice personalizate și adaptate profilului turistului activ.

O concluzie importantă se referă la integrarea naturală a turismului ecvestru în contextul rural local, majoritatea turiștilor fiind cazați în comuna Fundu Moldovei. Această realitate validează conceptul de micro-destinații tematice, în care herghelia devine nucleul în jurul căruia gravitează resurse culturale, naturale și de ospitalitate locală.

Problemele de accesibilitate semnalate de 16% dintre respondenți impun intervenții punctuale, mai ales în ceea ce privește infrastructura rutieră, semnalizarea și facilitățile de primire (parcare, puncte de informare).

În ceea ce privește motivațiile turistice, cele mai frecvente activități sunt vizitarea obiectivelor (59%) și drumețiile (50%), conturând un profil de turist activ, orientat spre experiențe multisenzoriale și reconectare cu natura.

Evaluarea generală a zonei este foarte bună: peste 90% dintre respondenți o consideră deosebită, iar 87% îi recunosc valoarea turistică. Această apreciere justifică inițiative de branding local – precum dezvoltarea identității „Lucina – destinație ecvestră în inima Bucovinei” – și subliniază nevoia de măsuri de protecție a peisajului și patrimoniului natural.

În ceea ce privește activitățile ecvestre, aproape toți turiștii (95%) vizitează herghelia, însă doar 40% participă la activități de călărie, iar 16% optează pentru plimbări cu trăsura sau sania. Aceste date arată un interes mare pentru interacțiunea cu caii, dar și un potențial de creștere prin diversificarea serviciilor: inițiere în echitație, tururi tematice călare, ateliere.

Sugestiile primite din partea respondenților vizează în principal îmbunătățirea infrastructurii, diversificarea serviciilor și pregătirea personalului, ceea ce confirmă direcțiile strategice deja identificate: investiții în calitate, capital uman și inovație turistică.

Activitățile complementare – drumețiile, turismul cultural, gastronomia locală și educația ecologică – sunt percepute ca elemente care completează în mod firesc oferta ecvestră. Această interdependență oferă oportunitatea de a dezvolta circuite tematice regionale și de a transforma turismul ecvestru într-un vector de dezvoltare durabilă pentru zona Bucovinei.

Corelarea acestor informații, completată de triangularea datelor și raportarea la contextul regional și internațional, a permis confirmarea integrală sau parțială a celor șase ipoteze formulate inițial, oferind o imagine coerentă asupra cererii turistice și asupra potențialului ecvestru al zonei. Cinci ipoteze sunt confirmate integral, iar una este susținută parțial, demonstrând astfel că modelul actual de funcționare al Hergheliei Lucina răspunde așteptărilor publicului țintă.

❖ **H1: Motivația interacțiunii cu caii într-un cadru natural autentic** - ☒ confirmată.

Aproximativ 95% dintre respondenți au vizitat efectiv herghelia, iar peste 90% au evaluat pozitiv cadrul natural al zonei, subliniind atractivitatea și autenticitatea mediului. Astfel, componenta ecvestră este percepută ca element central al experienței turistice în Lucina.

❖ **H2: Sezonalitatea fluxului turistic** - ☒ confirmată,

Deși nu apare explicit în rezultatele chestionarului, s-a constatat că vârfurile de vizitare se înregistrează în lunile de vară și în perioada sărbătorilor pascale și de iarnă, când turiștii sunt atrași de specificul cultural și natural al regiunii.

❖ **H3: Satisfacția influențată de interacțiunea cu personalul și facilitățile** - ☒ confirmată de sugestiile oferite de respondenți, care evidențiază importanța calității serviciilor și a interacțiunii cu personalul. Turiștii solicită îmbunătățiri legate de infrastructură și de formarea personalului, subliniind astfel impactul acestor factori asupra gradului de satisfacție și asupra intenției de a reveni.

❖ **H4: Canalele de acces la informație – recomandări și online** - ☒ confirmată

Pe baza datelor privind sursele de informare: 48% dintre turiști au aflat despre herghelie prin recomandări directe, iar 42% prin intermediul internetului (rețele sociale, site-uri de recenzii). Aceste cifre validează importanța ambelor canale, cu accent pe necesitatea unei prezențe digitale coerente și a unui parteneriat eficient între actorii locali.

❖ **H5: Ofertele ecvestre și fidelizarea turiștilor** - ☒ confirmată

O ofertă ecvestră bine adaptată stimulează fidelizare. Deși 88% dintre turiști se află la prima vizită, se evidențiază clar necesitatea construirii unor pachete tematice și personalizate, pentru a transforma prima experiență într-una memorabilă și repetabilă. Diversificarea serviciilor (călărie, tururi călare, plimbări cu sania, ateliere pentru copii) susține potențialul de loializare.

❖ **H6: Conștientizarea ecoturismului și percepția pozitivă** - ☐ parțial confirmată.

Profilul turistului – preponderent activ, educat și receptiv la natură – alături de aprecierea cadrului natural, sugerează o deschidere spre valorile ecoturismului.

În completarea analizelor cantitative, analiza calitativă a percepțiilor online a avut rolul de a surprinde dimensiunea subiectivă a experienței turistice, reflectată în recenzii, comentarii și evaluări publice realizate de vizitatori în mediul digital.

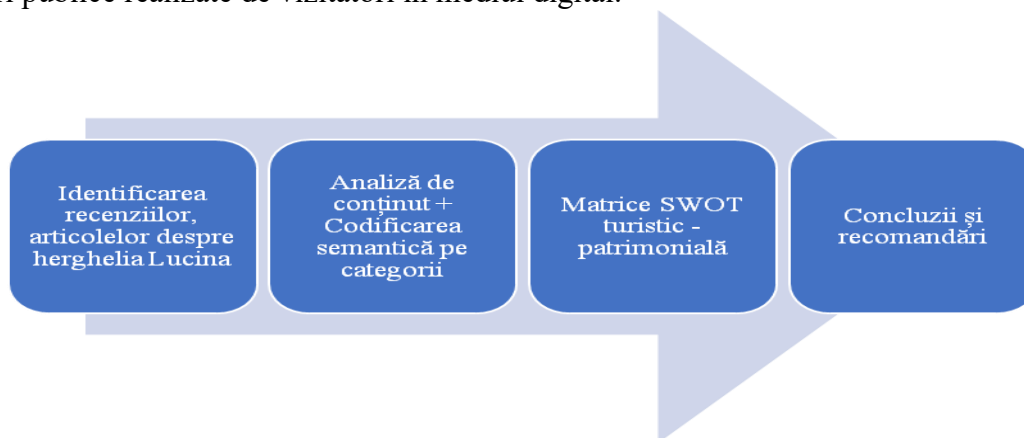

Figura nr. 6. Metodologia cercetării pentru identificarea percepțiilor ambasadourilor simbolici

Metodologia se bazează pe un design calitativ de tip studiu de caz, aplicat asupra Hergheliei Lucina, utilizând o abordare interpretativă pentru a explora în profunzime percepțiile și experiențele turistice.

Sursele de date includ recenzii turistice colectate de pe platforme digitale precum Google, TripAdvisor și bloguri tematice, articole din presa de specialitate, precum și conținut provenit de pe site-uri turistice oficiale și neoficiale.

Din numărul total de 276 recenzii exprimate pentru Herghelia Lucina, pe platforma Google, am extras pentru interpretare doar recenziile care conțineau comentarii. Astfel, au fost analizate 100 de recenzii. În completarea aspectelor surprinse în recenzii, am identificat 21 de articole de presă, care au utilizat descrieri ale hergheliei Lucina.

De asemenea, au fost analizate documente relevante privind patrimoniul natural și cultural, precum cele disponibile prin Heritage-UA-RO și Federația Internațională a Crescătorilor de cai Huțul.

Pentru analiza datelor a fost aplicată o metodă de analiză tematică a conținutului, cu codificare semantică pe categorii predefinite: natură, activități, patrimoniu și infrastructură. În final, datele au fost sintetizate într-o matrice SWOT turistic-patrimonială, din care am extras doar punctele tari și punctele slabe, fără a include oportunitățile și amenințările, deoarece obiectivul acestei analize se concentrează exclusiv pe analiza internă a destinației – adică pe resursele și limitele sale actuale, nu pe contextul extern (economic, politic, de piață etc.) și este bazată pe percepțiile subiective ale vizitatorilor, pentru o structurare clară a factorilor care influențează dezvoltarea turismului ecvestru în contextul Hergheliei Lucina.

Puncte tari (Strengths)	Puncte slabe (Weaknesses)
Peisaj natural montan spectaculos, nealterat	Acces dificil: drum forestier, semnal slab
Rasă ecvină autohtonă unică: calul huțul	Infrastructură turistică minimă sau lipsă
Patrimoniu ecvestru cu valoare istorică (din 1788)	Lipsa unui program turistic stabil/public (orare, ghizi, tururi)
Activități autentice: echitație, trăsură, interacțiune cu caii	Lipsă de promovare instituțională și digitală
Experiență turistică bazată pe natură, liniște, autenticitate	Subfinanțare și management limitat (administrație de stat)
Recenzii excelente (peste 90% pozitive)	Lipsa unui brand turistic coerent și vizibil

Figura nr. 7. Fișă SWOT a hergheliei Lucina identificată în percepțiile vizitatorilor

Această componentă calitativă a permis identificarea modului în care turiștii se raportează la experiența oferită de Herghelia Lucina, evidențiind atât elementele de patrimoniu, autenticitate și valoare simbolică asociate hergheliei, cât și deficiențele percepute în ceea ce privește infrastructura, accesibilitatea sau serviciile complementare. Integrarea percepțiilor online în analiza generală contribuie la o înțelegere nuanțată a imaginii turistice a destinației și la formularea unor direcții de îmbunătățire orientate spre creșterea calității experienței și a competitivității turistice.

Recenziile pozitive și expresiile afective („colț de rai”, „experiență de vis”, „cai frumoși și liberi”) creează o percepție de valoare și autenticitate care determină:

- ✓ creșterea încrederii potențialilor vizitatori,
- ✓ conversia cititorilor (pasivi) în turiști activi.

Prin corelarea acestor trei direcții de analiză – oferta, cererea și percepțiile calitative – cercetarea oferă o viziune integrată asupra turismului ecvestru, evidențiind relația dintre capacitatea de ofertare, așteptările consumatorilor și imaginea construită în spațiul public digital. Această abordare susține fundamentarea unor strategii de dezvoltare durabilă, adaptate specificului turismului ecvestru și realităților teritoriale analizate.

CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI

Lucrarea de față a avut ca obiectiv principal investigarea turismului ecvestru din România dintr-o perspectivă integrată, cu accent pe potențialul acestuia de a contribui la dezvoltarea durabilă a comunităților rurale și montane.

Printr-o abordare teoretică solidă și o cercetare aplicativă riguroasă, rezultatele obținute permit formularea unor concluzii relevante, atât din punct de vedere științific, cât și practic.

Analizele univariate realizate pe baza datelor colectate prin chestionar și observație directă au evidențiat că turismul ecvestru constituie o resursă strategică pentru dezvoltarea durabilă a comunităților rurale și montane, confirmând funcționalitatea modelului oferit de Herghelia Lucina. Rezultatele au arătat diversitatea serviciilor și nivelul ridicat de satisfacție al turiștilor, relevând totodată multiple dimensiuni ale impactului – economic, social și ecologic. În același timp, analiza a scos în evidență persistența unor provocări structurale, precum infrastructura insuficient dezvoltată, vizibilitatea redusă și nevoia de profesionalizare a personalului, ceea ce indică necesitatea unor politici integrate și a unor strategii de susținere pentru valorificarea pe deplin a potențialului turismului ecvestru în România.

Concluzia 1. Turismul ecvestru – o resursă strategică pentru dezvoltarea durabilă

Analiza întreprinsă confirmă faptul că turismul ecvestru reprezintă o formă distinctă de turism, cu impact semnificativ asupra dezvoltării teritoriale, sociale și economice în zonele rurale și montane. În condițiile unei valorificări raționale a resurselor naturale și culturale, acesta poate deveni o componentă importantă a politicilor de regenerare a spațiului rural, promovând un model de dezvoltare sustenabilă bazat pe echilibru între conservarea mediului, coeziune socială și diversificare economică.

Concluzia 2. Herghelia Lucina: validarea unui model funcțional

Rezultatele cercetării aplicative realizate în cadrul Hergheliei Lucina evidențiază o corelație puternică între o ofertă ecvestră diversificată și gradul ridicat de satisfacție al turiștilor. Confirmarea majorității ipotezelor formulate inițial atestă funcționalitatea acestui model, care poate servi drept exemplu de bună practică la nivel național. Se remarcă rolul activ al angajaților și administratorilor locali în dezvoltarea și promovarea turismului ecvestru, precum și importanța implicării comunității în furnizarea de servicii și în conservarea patrimoniului local.

Concluzia 3. Dimensiuni multiple ale impactului

Turismul ecvestru are implicații economice (crearea de locuri de muncă, generarea de venituri locale, dezvoltarea de afaceri conexe), sociale (revitalizarea comunităților, păstrarea tradițiilor, educație ecologică) și ecologice (protecția biodiversității, utilizarea sustenabilă a resurselor, sensibilizarea turiștilor față de mediu). Este, așadar, o formă de turism cu valoare adăugată multiplă, care răspunde atât nevoilor turistului modern, cât și intereselor comunităților locale.

Concluzia 4. Provocări persistente

Cu toate acestea, dezvoltarea turismului ecvestru în România este încă limitată de o serie de deficiențe structurale: infrastructură insuficient dezvoltată, lipsa personalului specializat, vizibilitate scăzută în mediul digital și lipsa unui cadru normativ clar. De asemenea, se constată o subutilizare a fondurilor europene și o insuficientă integrare a turismului ecvestru în strategiile naționale de dezvoltare durabilă.

Direcții de acțiune recomandate:

Pentru consolidarea și extinderea turismului ecvestru la nivel național, se impune adoptarea unor măsuri strategice, printre care:

➤ **Direcții strategice de acțiune pentru dezvoltarea durabilă a turismului ecvestru în România**

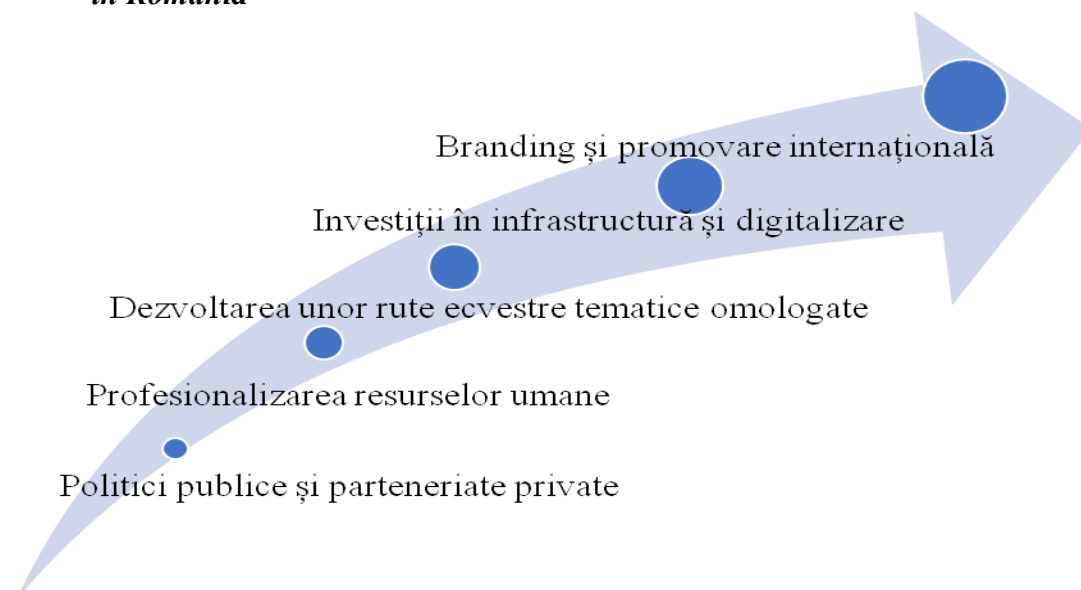

Figura nr. 8. Direcții strategice de acțiune pentru dezvoltarea durabilă a turismului ecvestru în România

Pentru a valorifica întregul potențial al turismului ecvestru în România și a-l transforma într-un pilon al dezvoltării rurale sustenabile, sunt necesare acțiuni coordonate și intervenții multisectoriale. Analiza comparativă a bunelor practici europene și rezultatele cercetării aplicative indică următoarele direcții prioritare:

➤ **Dezvoltarea unor rute ecvestre tematice omologate**

Modelul european	Recomandări pentru România
<i>Rețeaua „EquiLiberté”, Franța</i> -În Franța, rețeaua EquiLiberté promovează peste 25.000 km de trasee ecvestre marcate, omologate și interconectate, gestionate de comunități locale și asociații de călăreți. Aceste trasee sunt cartografiate, întreținute și legate de unități de cazare ecvestre certificate	-Amenajarea de trasee ecvestre tematice în regiuni precum Bucovina, Maramureș, Apuseni, Delta Dunării. -Stabilirea de standarde naționale de omologare a traseelor (lungime, nivel de dificultate, semnalizare, accesibilitate). -Crearea unei hărți digitale naționale a rutelor ecvestre – accesibilă turiștilor prin aplicații mobile. -Parteneriate între autoritățile locale și ROMSILVA, pentru integrarea acestor trasee în zonele protejate.

➤ **Profesionalizarea resurselor umane**

Modelul european	Recomandări pentru România
<i>Certificarea Equestrian Guide (IGEIQ)</i> În țări precum Germania, Austria sau Olanda, ghizii ecvestri sunt formați în centre specializate și certificați la nivel european prin International Group for Equestrian Qualifications (IGEIQ). Aceasta oferă standarde unitare de pregătire, siguranță și competență profesională	-Susținerea programelor de formare derulate de Federația Română de Turism Ecvestru (FRTE). -Introducerea de specializări universitare sau postliceale în managementul turismului ecvestru. -Crearea unui registru național al ghizilor ecvestri acreditați. -Posibilitatea obținerii de micro-certificări pentru meșteșugari, îngrijitori de cai, potcovari, etc.

➤ **Investiții în infrastructură și digitalizare**

Modelul european	Recomandări pentru România
„Horse Country”- <i>Sardinia, Italia</i> -În Sardinia, regiunea a investit în infrastructură specifică turismului ecvestru: centre de echitație, grajduri moderne, campinguri ecvestre și poteci tematice. În paralel, s-a creat o platformă digitală unificată pentru rezervări, promovare și informare	-Construirea de puncte de informare ecvestră (cu hărți, reguli, istoricul traseului, facilități pentru cai). -Dotarea pensiunilor cu infrastructură pentru cazarea cabalinelor (grajduri, pășuni, zone de spălare). -Dezvoltarea unei aplicații digitale (de tip „Horse Trails Romania”) pentru călătoriile călare, cu sistem GPS, recomandări de cazare, servicii veterinare etc. -Accesarea fondurilor europene pentru digitalizare și infrastructură prin programul Orizont Europa, Interreg sau Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală

➤ **Parteneriate public-private și cooperare locală**

Modelul european	Recomandări pentru România
<i>Parcul Natural Sierra de Grazalema, Spania</i> -Aici, turismul ecvestru este dezvoltat prin cooperarea dintre administrația parcului natural, ferme locale și asociații turistice. Astfel, s-au creat trasee tematice cu opriri în gospodării tradiționale, susținând economia locală.	-Constituirea de asociații ecvestre care să includă: herghelii, ghizi, pensiuni, meșteșugari. -Sprijinirea parteneriatelor între ONG-uri, autorități și investitori privați, în vederea conservării raselor autohtone (ex. Huțul, Lipițanul) și promovării tradițiilor. -Crearea unor centre regionale de excelență în turism ecvestru (în Bucovina, Brașov, Constanța)

➤ **Branding și promovare internațională**

Modelul european	Recomandări pentru România
<i>EDEN – Destinații Europene de Excelență</i> -Proiectul EDEN al Comisiei Europene sprijină promovarea destinațiilor emergente care practică turism durabil. Țări precum Slovenia sau Lituania au câștigat vizibilitate internațională promovând turismul activ și rural	-Incluziunea destinațiilor ecvestre românești în rețele precum EDEN, FITE (Federația Internațională a Turismului Ecvestru). -Realizarea unor campanii digitale tematice („Descoperă România călare”) în colaborare cu influenceri și jurnaliști internaționali. -Participarea la târguri europene de turism de nișă (ex. ITB Berlin – Adventure Travel Hall)

➤ **Politici publice și reglementare clară**

Modelul european	Recomandări pentru România
<i>Legea turismului ecvestru – Austria</i> -Austria a reglementat activitățile de turism ecvestru prin legislație specifică, stabilind responsabilitățile organizatorilor, standardele de siguranță și condițiile de practicare	-Elaborarea unei legislații dedicate turismului ecvestru, în colaborare cu Ministerul Agriculturii, Ministerul Turismului și organizațiile de profil. -Clarificarea regimului juridic al traseelor ecvestre (proprietate, întreținere, răspundere). -Introducerea deducerilor fiscale pentru operatorii care respectă criterii de sustenabilitate (certificare ecologică, angajare locală etc.)

Implementarea acestor direcții de acțiune, adaptate la contextul românesc și fundamentate pe bune practici internaționale, poate transforma turismul ecvestru într-un pilon central al ecoturismului național. Prin corelarea acestora cu strategiile naționale de dezvoltare rurală, protecție a biodiversității și inovare digitală, **România are oportunitatea de a deveni un model regional de turism ecvestru responsabil, sustenabil și competitiv pe piața europeană.**

CONTRIBUȚII PROPRII

Lucrarea de față se distinge prin caracterul său inovator și prin unicitatea abordării în peisajul academic românesc, fiind una dintre primele cercetări aplicate dedicate în mod explicit turismului ecvestru ca formă de dezvoltare durabilă. Într-un context național caracterizat de subvalorificarea potențialului ecvestru și de absența unor politici publice coerente orientate către acest sector, studiul aduce o contribuție substanțială atât la nivel științific, cât și aplicativ, oferind un cadru analitic relevant pentru înțelegerea și valorificarea acestei forme de turism de nișă.

Având în vedere gradul redus de investigare a turismului ecvestru în literatura de specialitate din România, cercetarea contribuie la acoperirea unui deficit semnificativ de cunoaștere, printr-o analiză sistematică, integrată și contextualizată a fenomenului, fundamentată empiric și ancorată în realitățile teritoriale românești.

Originalitatea și contribuțiile proprii ale demersului științific se concretizează în mai multe direcții esențiale. În primul rând, lucrarea propune un cadru conceptual adaptat specificului turismului ecvestru în contextul dezvoltării durabile, punând accent pe integrarea coerentă a resurselor naturale, culturale și biologice în procesele de revitalizare economică și socială a comunităților rurale și montane. Acest cadru contribuie la clarificarea poziționării turismului ecvestru în raport cu ecoturismul, turismul rural și economia verde.

În al doilea rând, cercetarea aduce o contribuție metodologică relevantă prin construirea și validarea unui model de cercetare mixt, care îmbină metode cantitative (ancheta prin chestionar și analiza statistică a datelor) cu metode calitative (interviuri, observație directă și analiză interpretativă). Această abordare multidimensională consolidează metodologia cercetării aplicate în domeniul turismului și permite o înțelegere aprofundată a relației dintre ofertă, cerere și percepțiile actorilor implicați.

Un alt aport semnificativ îl constituie realizarea unei radiografii aplicative a ofertei și cererii de turism ecvestru la nivelul României, cu evidențierea barierelor sistemice, a oportunităților de dezvoltare și a corelațiilor dintre nivelul de profesionalizare, strategiile de promovare și performanța economică a centrelor ecvestre și hergheliilor. Prin această analiză, studiul oferă date empirice relevante, insuficient documentate anterior în cercetarea românească.

De asemenea, lucrarea formulează direcții strategice și propune măsuri concrete pentru consolidarea turismului ecvestru în areale montane cu potențial turistic și agricol ridicat, precum Bucovina. Recomandările vizează dezvoltarea infrastructurii specifice, formarea și certificarea profesională a resurselor umane, digitalizarea ofertei turistice și consolidarea cooperării public-private, oferind un suport aplicativ util pentru actorii locali și regionali.

Un element distinctiv al cercetării îl reprezintă integrarea experienței directe în domeniul managementului unei herghelii și al activităților turistice conexe, ceea ce conferă demersului științific o dimensiune aplicativă autentică și o ancorare solidă în realitățile de teren. Această combinație între expertiza practică și analiza științifică riguroasă contribuie la creșterea relevanței și validității concluziilor formulate.

Prin aceste contribuții, valorific un subiect de nișă cu relevanță crescută în contextul tendințelor europene de turism sustenabil, oferind un instrument util atât cercetătorilor și practicienilor, cât și factorilor decizionali implicați în elaborarea politicilor publice din domeniul turismului și dezvoltării rurale.

Cercetare se remarcă față de alte lucrări prin caracterul său aplicativ, multidimensional și strategic, dar și prin modul în care combină expertiza practică cu un cadru științific riguros.

Studiul analizat aduce contribuții valoroase pe trei niveluri – microeconomic, macroeconomic și teoretico-metodologic:

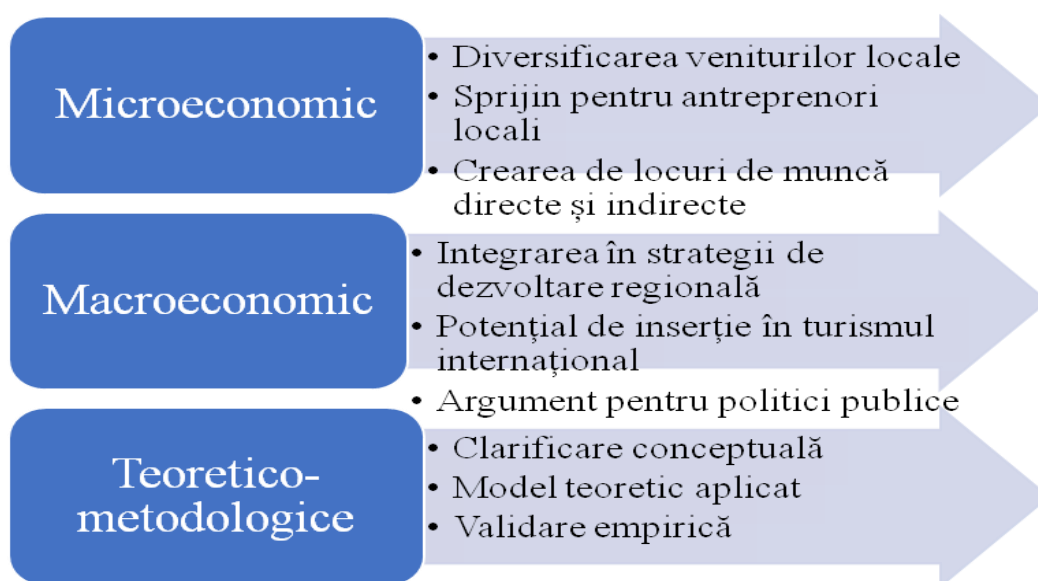

Figura nr. 9. Contribuții ale cercetării pe cele trei niveluri

La nivel **microeconomic**, cercetarea contribuie la înțelegerea funcționării centrelor ecvestre ca entități economice din turismul rural, evidențiind relația dintre structura ofertei, gradul de profesionalizare, strategiile de promovare și performanța economică. Analiza cererii turistice, realizată prin studiul de caz al Hergheliei Lucina, oferă repere aplicative privind comportamentul consumatorului, motivațiile de călătorie și nivelul de satisfacție, cu relevanță directă pentru optimizarea managementului și adaptarea ofertei la dinamica pieței.

La nivel **macroeconomic**, studiul evidențiază rolul turismului ecvestru ca instrument de diversificare a economiei rurale și de valorificare durabilă a resurselor locale. Prin identificarea barierelor structurale și a oportunităților de dezvoltare, cercetarea furnizează argumente empirice utile pentru fundamentarea politicilor publice și a strategiilor de sprijin destinate turismului de nișă în areale rurale și montane.

Din perspectivă **teoretico-metodologică**, lucrarea contribuie prin adaptarea unui cadru conceptual dedicat turismului ecvestru în paradigma dezvoltării durabile și prin validarea unei abordări metodologice mixte, care combină metode cantitative și calitative. Această abordare oferă un model replicabil pentru cercetări viitoare și consolidează cercetarea aplicativă în domeniul turismului ecvestru.

În ansamblu, studiul reprezintă o lucrare aplicată de referință în domeniul turismului ecvestru, cu valențe academice, economice și sociale, propunând un model integrat de dezvoltare sustenabilă adaptat specificului local și tendințelor actuale din turismul european.

DIRECȚII VIITOARE DE CERCETARE

Având în vedere caracterul exploratoriu și aplicativ al prezentei cercetări, precum și limitările metodologice și contextuale identificate pe parcursul demersului științific, se impune continuarea și aprofundarea studiilor privind turismul ecvestru în România prin direcții de cercetare complementare. Acestea pot contribui atât la consolidarea bazei teoretice și empirice a domeniului, cât și la fundamentarea unor strategii coerente de dezvoltare durabilă, adaptate specificului teritorial și socio-economic al spațiului rural românesc.

O primă direcție relevantă de cercetare vizează extinderea geografică a studiilor de caz, prin realizarea unor analize comparative între diferite regiuni cu potențial ecvestru semnificativ, precum Bucovina, Maramureș, Transilvania (în special județele Cluj și Brașov) sau Delta Dunării. Astfel de cercetări ar permite identificarea modelelor regionale de dezvoltare a turismului ecvestru, evidențiind diferențe și similitudini în ceea ce privește infrastructura, cererea turistică, tipologia serviciilor oferite și gradul de implicare al comunităților locale.

O altă direcție strategică de cercetare o constituie crearea și testarea unei baze de date naționale dedicate turismului ecvestru, prin dezvoltarea unei platforme digitale colaborative, în parteneriat cu instituții și organizații de profil, precum Federația Română de Turism Ecvestru. O astfel de inițiativă ar permite centralizarea informațiilor privind centrele ecvestre certificate, rutele de echitație, facilitățile disponibile, nivelul de calificare al personalului și fluxurile turistice, contribuind la monitorizarea sistematică a domeniului și la integrarea acestuia în sistemele naționale de raportare turistică.

Digitalizarea și utilizarea tehnologiilor emergente reprezintă o altă direcție de cercetare cu potențial ridicat, în special în ceea ce privește impactul aplicațiilor mobile, al realității virtuale sau al platformelor interactive asupra promovării și creșterii vizibilității destinațiilor ecvestre. Studiile viitoare pot evalua eficiența acestor instrumente digitale în influențarea deciziilor de călătorie, în creșterea atractivității experiențelor ecvestre și în consolidarea imaginii turistice a destinațiilor rurale.

De asemenea, evaluarea impactului pandemiei COVID-19 asupra turismului ecvestru constituie o direcție de cercetare necesară, având în vedere perturbările majore înregistrate în perioada 2019–2022. Cercetările longitudinale pot analiza efectele pandemiei asupra comportamentului de consum turistic, sustenabilității economice a centrelor ecvestre și strategiilor de adaptare și reziliență adoptate de operatorii din domeniu, oferind lecții relevante pentru gestionarea viitoarelor crize.

O atenție sporită ar trebui acordată și explorării dimensiunii terapeutice și educaționale a turismului ecvestru, prin investigații care să evidențieze rolul echitației în terapii ocupaționale, procese de reabilitare fizică și incluziune socială, în special în rândul copiilor, persoanelor cu dizabilități sau celor provenind din medii vulnerabile. În acest context, turismul ecvestru poate fi analizat ca instrument de educație nonformală, cu potențial de integrare în programe educaționale rurale și inițiative comunitare.

Totodată, studiile interdisciplinare privind sustenabilitatea ecologică a turismului ecvestru reprezintă o direcție prioritară de cercetare. Acestea pot integra perspective ecologice, economice și sociale, analizând impactul activităților ecvestre asupra florei, faunei și solului, corelat cu modelele de afaceri ecoturistice și percepțiile comunităților locale, în special în zonele protejate.

Nu în ultimul rând, monitorizarea politicilor publice și a programelor de sprijin dedicate turismului rural și ecvestru constituie o direcție esențială de cercetare aplicativă. Analizele viitoare pot evalua eficiența fondurilor europene și a programelor de finanțare în dezvoltarea infrastructurii ecvestre, profesionalizarea resurselor umane și creșterea competitivității sectorului, oferind astfel un suport empiric pentru optimizarea intervențiilor publice.

EXTRAS DE SURSE BIBLIOGRAFICE

CĂRȚI:

1. Angelescu C., coord. (2003), *Economie*. Ediția a VI-a. Editura Economică, București.
2. Băcanu I. B. (2009) *Managementul strategic în turism. Concepte și studii de caz*, Editura Polirom, Iași.
3. Bleahu M. (2004) *Arca lui Noe în secolul XXI. Ariile protejate și protecția naturii*. Editura Național, București.
4. Benea C.M., Petroman I. (2006) *Bazele turismului*, Editura Eurostampa, Timișoara.
5. Bran, F., Ioan I., Trică C. (2004), *Eco-economia ecosistemelor și biodiversitatea*. Editura ASE, București.
6. Bran, F., Marin D., Simon T. (1998), *Economia turismului și mediul înconjurător*. Editura Economică, București.
7. Bran F., Simion T., Nistoreanu P. (2000), *Ecoturism*. Editura Economică, București.
8. Brezuleanu Carmen, Miron Liviu-Dan, Stanciu Mihai, Vîntu Vasile (2022) *GHID - Dezvoltarea durabilă utilizarea eficientă a resurselor*, Editura Performantica, Iași.
9. Cătoiu I. coord. (2002), *Cercetări de marketing*. Editura Uranus, București.
10. Căndea Melinda, și col. (2003), *Potențialul turistic al României și amenajarea turistică a spațiului*, Editura Universitară, București.
11. Chașovschi C. (2006), *Cercetări privind managementul resurselor umane în contextual dezvoltării regionale*, Editura Didactică și Pedagogică, București.
12. Chașovschi C. E., Năstase C. E., (2011), *Organizarea activității pensiunilor turistice*, Editura Stef, Iași.
13. Constantinescu M. (2009), *Cine lasă ușile deschise în turism*. Editura Convexus 2000, București.
14. Cosmescu I. (1998), *Turismul*, Editura Economică, București.
15. Dachin A. (2003), *Evaluări ale dezvoltării durabile în România*, Editura ASE, București.
16. Dincă A.I. (2013), *Turismul durabil în culuarul transcarpatic Gura Humorului – Câmpulung – Vatra Dornei –Bârgău*, Editura Universității din București.
17. Dinu M., Mihălcescu P., Peșan I. C., Negricea C., Dude R. (2005), *Impactul turismului asupra mediului: Indicatori și măsurători*, Editura Universitară, București.
18. Dionisie Cristina (2006), *Economia turismului, Strategii – Resurse umane – Eficiență*, Editura Juminea, Iași.
19. Frenț C. (2008), *Evaluarea impactului turismului asupra economiei*. Teză doctorat, ASE București.
20. Gaube G. (2015), *Cercetări privind impactul turismului asupra societății în matricea dezvoltării durabile*, Teza doctorat, Universitatea Ștefan cel Mare - Suceava.
21. Glăvan V. (2003), *Turism rural, agroturism, turism durabil, ecoturism*. Editura Economică, București.
22. Glăvan V. (2005), *Geografia Turismului*, Editura Fundației România de Măine, București.
23. Hapenciuc C.V. (2003), *Cercetare statistică în turism*, Editura Didactică și Pedagogică, București.
24. Hapenciuc C.V. (2004), *Manual practic de statistică – Formule, întrebări, teste, dicționar*, Editura Didactică și Pedagogică, București.
25. Hapenciuc C.V., Condratov I., Stanciu P., Cioban G. (2008), *Cercetarea selectivă – studii de caz, proiecte*, Editura Didactică și Pedagogică, București.
26. Hapenciuc C. V., Năstase C. E., coord. (2006), *Turismul la începutul mileniului III*. Editura Sedcom Libris, Iași.
27. Hornoiu R. I. (2009), *Ecoturismul: orientare prioritară în dezvoltarea durabilă a comunității locale*. Editura ASE, București.

28. Ionescu I., Ionașcu Viorica, Popescu Manoela (2002), *Economia întreprinderii de turism și comerț*, Editura Uranus, București.
29. Ispas Ana (2010), *Economia turismului*, Editura Univ. Transilvania, Brașov.
30. Lipsey Richard, Crystal Alec (2002), *Principiile economiei*, Editura Economică, București.
31. Manea G. (2000), *Zone și arii protejate și valorificarea lor în turism*, Universitatea București.
32. Manoliu M., Ionescu C. (1998), *Dezvoltarea durabilă și protecția mediului*. Editura H.G.A., București.
33. Minciu R. (2004), *Economia turismului*. Ediția a 3-a revăzută și adăugită. Editura Uranus, București.
34. Nastase C., Popescu M., Boghean C. și Scutariu A. L. (2008), *Macroeconomie: concepte fundamentale*, Editura Didactică și Pedagogică, București.
35. Neacșu N. (2000), *Turismul și Dezvoltarea Durabilă*, Editura Expert, București.
36. Neacșu N., Baron P., Snak O.(2006), *Economia turismului*, Editura Pro Universitaria, București.
37. Nedelea A. (2003), *Piața turistică*. Editura Didactică și Pedagogică, București.
38. Nistoreanu P. (1999), *Turismul Rural – O afacere mică cu perspective mari*, Editura Didactică și Pedagogică R.A, București.
39. Nistoreanu P., Țigu G., Popescu D. (2003), *Ecoturism și turism rural*, Editura ASE București.
40. Peșan (Patrichi) I.C. (2011), *Strategii de dezvoltare durabilă a turismului în contextul integrării României în UE*. Teză de doctorat, ASE București.
41. Popescu D. (2001), *Dezvoltarea Durabilă – prioritate în amenajarea turistică*, Teză de Doctorat, ASE București.
42. Postelnicu G. (1997), *Introducere în teoria și practica turismului*, Editura Dacia, Cluj-Napoca.
43. Pușcașu V. (2000), *Dezvoltarea regională*. Editura Economică, București.
44. Roșca E.R. (2011), *Economia turismului. Curs și culegere de teste grilă, studii de caz*. Volumul I. Editura Universității „Ștefan cel Mare” din Suceava.
45. Turcu Daniela, Weisz Janeta (2008), *Economia Turismului*, Editura Eurostampa, Timișoara.
46. Samuelson Paul (2000), *Economie Politică (Economie)*, Editura Teora, București.
47. Sava C. (2010), *Turismul în contextul dezvoltării regionale durabile*. Ediția a II-a revizuită. Editura Eurostampa, Timișoara.
48. Scutariu, L.A. (2013), *Cercetarea fenomenului turistic din perspectivă regională*. Teză de doctorat. Univ. Al. I. Cuza, Iași.
49. Smith A. (2011), *Avuția Națiunilor*, Editura Publica, București.
50. Stănciulescu G. (2004), *Managementul turismului durabil în centrele urbane*. Editura Economică, București.
51. Stiglitz Joseph (2008), *Mecanisme globalizării*, Editura Polirom, Iași.
52. Stiglitz Joseph, Walsh Carl (2005), *Economie*, Editura Economică, București.
53. Turcu D., Weisz J. (2008), *Economia turismului*, Editura Eurostampa, Timișoara.
54. Țigu G. (2005), *Etica afacerilor în turism*. Editura Uranus, București.
55. Weaver, D. (2006), *Sustainable Tourism*. Editura Butterworth-Heinemann, Oxford, UK.

ARTICOLE:

1. Aalto H., Haagmann S., Louhelainen S., Leppänen R., Martin-Päivä M., Mikkola H., Mäkinen, P., Peltonen, T., Prepula, H., Vesterinen, N. & Vuori, R. (2009), *Development Strategy of Horse Tourism*, Animal Science and Biotechnologies.
2. Arionesei G., Hapenciuc C. V., Costea M. (2015), *The Environmental Impact of Tourism. Considerations Regarding the Case of Romania in the International Context*. Volumul 37 al

- Conferinței Internaționale Romanian Rural Tourism in the Context of Sustainable Development. Present and Prospects, „Gh. Zane” Institute of Economic and Social Research, Iași, Department of Economic Research.
3. Arionesei G., Hapenciuc C.V., & Costea M. (2016) *Confruntarea statistică a evoluției turismului în Regiunea Nord-Est în comparație cu celelalte regiuni ale României*. Amfiteatru Economic, 18, Special Issue No.10, pp. 798-814.
 4. Baban Mirjana; JerkovićAnđela; Gregić Maja; Mijić Pero; Bobić Tina; RistićTihana; Bogut Irella (2024), *Sustainable equestrian tourism in Koprivnica-Križevci County* // 2nd European Green Conference, International Association of Environmental Scientists and Professionals (IAESP).
 5. Bambi G., Conti L., Rossi G., Barbari M. (2023), *Promotion of sustainable tourism in marginal rural areas: a gis database for the planning and the development of equestrian tourism (Case of study in Tuscany-Italy)*, GeoJournal of Tourism and geosites, vol 50, p 1457.
 6. Bălan I., Bochiș F. (2013), *Equestrian Tourism in Romania*, Agricultural Management / Lucrari Stiintifice Seria I, Management Agricol, 2013, Vol 15, Issue 4, p113, ISSN1453-1410.
 7. Béki Piroska, Tímea Vágó, Dóra Lasztovicza (2013), *The Present of Equine Tourism in Hungary in Reflection to an Empirical Research*, Applied Studies in Agribusiness and Commerce, vol. 07, issue 1, 6.
 8. Bowen A., Fankhauser S. (2011), *Narațiunea creșterii verzi: schimbare de paradigmă sau doar rotire?*, Schimbarea globală a mediului, Volum 21, p. 1157 – 1159.
 9. Bramwell B, Lane B. (1993), *Sustainable tourism: An evolving global Approach*, în Journal of Sustainable Tourism, vol.1.
 10. Brzezińska-Wójcik T., Baranowska M. (2012), *The State of Development of Equestrian Tourism in the Lublin Region in the Context of Environmental Conditions*, Polish Journal of Sport and Tourism — Sciendo/De Gruyter Brill, Polonia
 11. Bruch M. (2012), *Horse-based tourism in Iceland, În Analysis of the travel motivation of equestrian tourists*, Anchor Academic, Hamburg.
 12. Buchmann A. (2017), *Insights into domestic horse tourism: The case study of Lake Macquarie, NSW, Australia*. Current Issues in Tourism, 20(3).
 13. Cernaianu S., Sobry C. (2019), *A diagnose of equestrian tourism: The case of France and Romania*, Trends in Tourist Behavior.
 14. Christine L. (2009), *Managing for sustainable tourism: a review of six cultural Word Heritage Sites*, Journal of Sustainable Tourism, Vol 17, No.1
 15. Cioban G, Sarafescu M. (2001), *Equestrian Tourism*, revista Ovidius University Annals. Economic Sciences Series, vol. 21, nr. 1.
 16. Dabija D.C., Băbuț R. (2013), *An approach to sustainable development from tourists' perspective. Empirical evidence in Romania*. Amfiteatru Economic, XV(7), pag. 617-633.
 17. Dadiana Dabija, Carmen Năstase (2024), *Exploring the Evolution of Sustainability Paradigms: From Linear to Circular Economy Models* , Proceedings of the International Conference on Business Excellence, Volum: 18 (2024), numărul 1 (iunie 2024), paginile 754–769, DOI: 10.2478/picbe-2024-0066.
 18. Danby P. (2018), *Post-humanistic insight into human-equine interactions and wellbeing within leisure and tourism*, Domestic animals, humans, and leisure, Journal of Sport & Tourism, - Taylor & Francis.
 19. Daniels MJ., Norman WC. (2005), *Motivations of equestrian tourists: An analysis of the colonial cup races*, Journal of Sport & Tourism, - Taylor & Francis.
 20. Dashper, K (2016) *Strong, active women: (Re)doing rural femininity through equestrian sport and leisure*. Ethnography, 17 (3). pag. 350-368.

21. David Newsome, Susan A. Moore & Ross K. Dowling (2013) – *Natural Area Tourism: Ecology, Impacts and Management* (ediție a II-a), Journal of Sustainable Tourism (Vol. 23, nr. 8–9), Marea Britanie.
22. Delambre, H. (2011), *La destination France et ses territoires dans l'offre cheval: Interview avec le président de la FITE*. In: Atout France (Ed.), *Tourisme et cheval, une ressource au service des destinations*. Paris: ATOUT France.
23. Dwyer L., Forsyth P., & Spurr R. (2004), *Evaluating tourism's economic effect: New and old approaches*. Tourism Management, 24(3), 307–317.
24. Elbe J., Hallen L., Axelsson B. (2008), *The destination-management organisation and the integrative destination-marketing process*, International Journal of Tourism Research, Volume 11, Issue 3 p. 283-296.
25. Emese Panyik, Carlos Costa and Tamara Rátz (2011), *Implementing integrated rural tourism: An event-based approach*, Tourism Management, Volume 32, Issue 6, p 1352-1363.
26. Erika Könyves Ph.D - Éva Suta, (2009), *The importance of equestrian tourism enterprises in tourism destination management in Hungary*, 4th Aspects and Visions of Applied Economics and Informatics, Hungary.
27. Eslan, C., et al. (2018), *L'équitation: un décalage entre les représentations et la pratique*, Retrieved February 17.
28. Eyada M., Ghada Elemam (2022), *The Role of Sports Events in Preserving Heritage and Promote Equestrian Tourism*, Journal of Association of Arab University for Tourism and Hospitality, DOI 10.21608/JAAUTH.2022.158679.1390.
29. Franke U. și col. (2009), *Tourismus rund ums Pferd. Marktanalyse* (Turism bazat pe cai. Analiza pieței). Warendorf: FNverlag der Deutschen Reiterlichen Vereinigung GmbH.
30. Gammon S. & Robinson T. (2003), *Sport and tourism: A conceptual framework*, Journal of Sport & Tourism.
31. Gongwei W. (2021), *Suitability Evaluation and Obstacle Factors of Equestrian Tourism Development in China*, West Forum on Economy and Management.
32. Gössling S., Peeters P., Hall M., Ceron J.P., Dubois G., Lehmann L.V., Scott D. (2011), *Tourism and water use: supply, demand and security. An international review*. Tourism Management, Vol. 33.
33. Grefe G. & Pickel-Chevalie S. (2015). *De la transformation des établissements équestres en France lorsqu'ils intègrent la société des loisirs et de consommation*. Mondes du tourisme. Cheval, tourisme et sociétés, Paris.
34. Györfy Villám András (2003), *A lovastúra-vezetés* (Ghiduri de călărie), Editura Képzőművészeti Kiadó Kft. Ungaria.
35. Hackybert P.H., Lin X. (2009), *Equestrian trail riding: An emerging economic contributor to the local rural Appalachian economy*. Journal of Business Case Studies, 5(6).
36. Hapenciuc C.V., Arionesei G., Stanciu P. (2014), *Ecotourism - model of sustainable development in Romanian tourism*. Conf. Șt. Internațională Competitivitatea și inovarea în economia cunoașterii, Culegere de articole științifice, Vol. II, Ed. ASEM, Chișinău
37. Hapenciuc C. V. (2008), *Priorities in Romanian tourism development*. Revista Amfiteatru Economic, nr 23/2008, ISSN 1582-9146.
38. Hapenciuc C.V., Pînzaru F., Vătămănescu E.M., Stanciu P. (2015), *Converging sustainable entrepreneurship and the contemporary marketing practices. An insight into romanian start-ups*, Amfiteatru Economic Journal, Vol. 17, Nr. 40, p. 938-954.
39. Hardy Anne, Breeton R.J.S., Pearson L. (2002), *Sustainable Tourism: An Overview of the Concept and its Position in Relation to Conceptualisations of Tourism*, în Journal of Sustainable Tourism, vol.10, nr. 6.
40. Helgadóttir Gudrún (2023), *Alternative Tourism: Case of Mongolian Equestrian Tourism* journal Mongolian Diaspora. Journal of Mongolian History and Culture, vol 1, issue 2.

41. Helgadóttir Guðrún (2006), *The culture of horsemanship and horse based tourism in Iceland*, Current Issues in Tourism, 9 (6).
42. Helgadóttir G., & Sigurdardóttir I. (2008), *Horse-based tourism: Community, quality and disinterest in economic value*, Scandinavian Journal of Hospitality and Tourism, 8(2).
43. Himmel, J. (2008), *Reittourismus als Baustein einer nachhaltigen Regionalentwicklung (Equestrian tourism as a building block for sustainable regional development)*. Saarbrücken: VDM Verlag Dr. Mueller.
44. Jafari, J. (1979), *Tourism and the Social Sciences: A Bibliography*. Annals of Tourism Research, Vol. 6, nr. 2.
45. Jänicke M. (2012), *Creștere verde: de la o industrie ecologică în creștere la sustenabilitate economică*. Politica energetică, Volum 48, p. 13 – 21.
46. John Swarbrooke, Colin Beard, Suzanne Leckie și Gill Pomfret, (2003, *Adventure Tourism: The New Frontier*, Butterworth-Heinemann, Rutledge (reeditare/eBook), Londra.
47. Junquera, B., & Mitre, M. (2007), *Value of bibliometric analysis for research policy: A case study of Spanish research in to innovation and technology management*. Scientometrics, nr. 71(3), pag. 443-454.
48. Kline, C.S.; Cardenas, D.; Viren, P.P.; Swanson, J.R. (2015), *Using a community tourism development model to explore equestrian trail tourism potential in Virginia*, Journal of Destination Marketing & Management — Elsevier, Țările de Jos.
49. Konyves E., & Suta E. (2009), *The importance of equestrian tourism enterprises in tourism destination management in Hungary*. Applied Studies in Agribusiness and Commerce, n3.
50. Kouchner F, LE Borgone A. (2002), *Créer et commercialiser des produits de tourisme équestre*, Editions Atout France.
51. Kovalchuk NA, Sokolova GO (2017), *Horse tourism and features of its organization*, Scientific Messenger of LNU of Veterinary Medicine and Biotechnologies. Series Agricultural sciences Vol 19 No 79.
52. Kozak M.W. (2017), *Making trails: Horses and equestrian tourism in Poland*, Equestrian Cultures in Global and Local Contexts.
53. Kowalik M Buczek, R Klamár, J Kozoň (2017), *Equestrian tourism as an offer of rural tourism-study on the selected examples from Podkarpackie Province (Poland) and Prešov Province (Slovakia)*, European Journal of Service.
54. Krippendorf J. (1971), *Marketing et tourisme, Études Bernoises de tourisme*, Éditions Herbert Lang et Cie S.A., Berne.
55. Lacurezeanu R., Chis A. , VP Bresfelean (2021), *Integrated Management Solution for a Sustainable SME—Selection Proposal Using AHP*, Sustainability, 13(19), 10616; <https://doi.org/10.3390/su131910616>
56. Landorf C. (2009), *Managing for Sustainable Tourism: A Review of Six Cultural World Heritage Sites*. Journal of Sustainable Tourism, Thomson Reuters ISI, Vol 17, No. L.
57. Lansing P., De Vries P. (2007), *Sustainable Tourism: Ethical Alternative or Marketing Ploy?* Journal of Business Ethics, 72.
58. Lawa R., Qi S., Buhalis D. (2010), *Progress in tourism management: A review of website evaluation in tourism research* - Tourism Management, nr.31, pag. 297–313.
59. Le Borgne A., & Kouchner F. (2002), *Créer et commercialiser des produits de tourisme équestre*. Paris: Atout France
60. Leiper N. (1990), *Tourism attraction systems*. Annals of Tourism Research, 17(3).
61. Liu Z. H. (2003), *Sustainable tourism development: A critique*. Journal of Sustainable Tourism, 11(6).
62. L Pavić, I Blešić, MD Petrović, MM Radovanović (2019), *Can the quality of hospitality services play a role in sustainable equestrian tourism in Slovenia?* Mediations, effects, and implications, Sustainability.

63. Lucaci Ancuța, Mihaela Coca (2021), *A Bibliometric Mapping of Innovative Entrepreneurship*; World Lumen Congress 2021, Vol. 17 (2021) ISBN: 978-1-910129-32-6.
64. Lupoae OD., Radu RI. (2022), *Social Entrepreneurship in Equestrian Sector. A Literature Review*, Economics and Applied Informatics, eia.feaa.ugal.ro.
65. Maria Tătărușanu, Cornelia-Mirela Medeleanu (2022), *Cultural values influence on the nature - based tourism development*, Management Intercultural, Nr.48-49, pag. 7-15.
66. Meadows, D. H., Meadows, D. L., & Randers, J. (2004). *Limits to Growth: The 30-Year Update*. Chelsea Green Publishing.
67. Medlik S. (1969), *Economic Importance of Tourism*, Revue de Tourisme, No.Special.
68. Micu, C. (2008), *Ecoturismul - formă de manifestare a turismului durabil*. Lucrări științifice, Seria I, Vol. X, Ed. Agroprint Timișoara.
69. Minciu R., Pădurean M., Popescu D., Hornoiu R. (2012), *Demand for Vacations /Travel in Protected Areas – Dimension of Tourists Ecological Behavior*. Revista ISI, Amfiteatru Economic. Nr. 31, Vol. XIV, Februarie 2012.
70. Năstase Carmen (2006), *Dezvoltare Durabilă și Turism Durabil*, în Tribuna Economică, nr.7, București.
71. Năstase C.E., Scutariu L.A., Chașovschi C.E. (2011), *Educating and informing tourism consumers in the context of sustainable development*, Revista de Turism, nr.12 / 2011.
72. Neamțu D.M., Hapenciuc C.V. (2021), *Statistical Coordinates of Young Entrepreneurs in the Romanian Business Environment in the North-East Region*, Proceedings of the 15th International Management Conference „Managing People and Organizations in a Global Crisis”, pp. 57-70, DOI: 10.24818/IMC/2021/01.06
73. Nedelea A., Scutariu A.L. (2009), *Some aspects concerning regional development and sustainable tourism in the North-East region of Romania*, Revista de Turism, Nr. Special - Fascicolul - Politici și strategii de dezvoltare ale turismului.
74. Notzke Claudia (2017), *Equestrian tourism: animal agency observed*, Current Issues in Tourism — Routledge/Taylor & Francis, Marea Britanie (online; în vol. 22/2019).
75. Obodynski K. & Cynarski W. J. (2006), *Horse-riding in the Recreation and Tourism*, International Journal of Eastern Sport and Physical Education, Volum: 4, p. 42.
76. Ollenburg C. (2005), *Worldwide structure of the equestrian tourism sector (research note)*, Journal of Ecotourism, 4(1). p. 47
77. Opperman M. (1993), *Tourism Space in Developing Countries*, în Annals of Tourism Research, vol. 20.
78. Orhean-Vrânceanu M., Nastase C.E., Lucaci, A., Trufin E. (2024) *Identifying impediments to preserving old houses and creating sustainable businesses in the Bukovina region*, Journal of tourism, Issue 36, <http://www.revistadeturism.ro/rdt/article/view/669/374>
79. Pavić L., Blešić I., MD Petrović, MM Radovanović (2019), *Can the quality of hospitality services play a role in sustainable equestrian tourism in Slovenia? Mediations, effects, and implications*, Sustainability.
80. Paicu C.E. (2013), *The Romanian Tourism in the Context of Sustainable Development*. Annals of the „Constantin Brâncuși” University of Târgu Jiu, Economy Series, Issue 2/2013.
81. Petroman I. (2015), *Impact of Equestrian Tourism on the Environment*, Scientific papers animal science and Agriculture.
82. Pickel-Chevalier S. (2021), *Tourism and equine heritage in France: the case study of the CADRE NOIR DE SAUMUR and the VENDÉE STUD*, Current Issues in Tourism, - Taylor & Francis.
83. Pickel-Chevalier S. (2015), *Can equestrian tourism be a solution for sustainable tourism development in France?* Loisir et Société/Society and Leisure, 38(1)

84. Pickel-Chevalier S., & Grefe, G. (2015), *Le cheval réinventé par la société des loisirs en Occident: une mythologie révolutionnée?* (XVIIè-XXIè siècle). Mondes du tourisme. Cheval, tourisme et sociétés.
85. Pickel-Chevalier S. (2017), *Globalization and equestrian culture: the case of equitation in the French tradition*, Equestrian Cultures in Global and Local Contexts, p 81-104.
86. Pickel-Chevalier S. (2020), Tourism as an agent of reinvention for European equestrian intangible heritages. The case of three great public Classical Riding Schools, Mondes du tourisme, journals.openedition.org.
87. Piper D., & Pop M. (2012), *A presentation of the national experiment and national projects and the activities of the Carpathian Crescent in Transylvania*. In Proceedings of the 1st European Congress of Equestrian Tourism Routes, Paris
88. Rosha A., Lace N. (2015), *Sustainable development and behavioural patterns: To innovations through coaching*, Journal of Security and Sustainability Issues, Vol. 5, No. 2, pp. 171-180, DOI:10.9770/jssi.2015.5.2(4)
89. Roșca-Sadurschi L., Ceclu L. (2022), *Eco-innovation - promoter of the circular economy in the development of sustainable business*, Strategii și politici de management în economia contemporană, ediția 7, pp. 206-212, <https://doi.org/10.53486/icspm2022.33>.
90. Sachs J., Schmidt-Traub G., Kroll C., Lafortune G., Fuller G., Woelm F. (2020), *The Sustainable Development Goals and COVID-19*, Sustainable Development Report 2020. Cambridge: Cambridge University Press, <https://dashboards.sdindex.org/rankings>.
91. Sánchez-García R., J Li (2023), *Chinese equestrian policy development: a narrative review*, Frontiers in Veterinary Science, Volume 10/2023.
92. Sandor N., Adam B. (2019), *Equestrian tourism and horse breeding in Hungary and Slovenia*, Environmental sustainability and conservation of cultural heritage: a strategic approach - Ecocycles, real.mtak.hu.
93. Sarafescu (Coca) Mihaela (2021), *Development perspectives of equestrian tourism in Romania*, Conferință Științifică Internațională: Provocări ale economiei moderne în contextul globalizării- MAI 2021. Revista Universitatii Athenaeum "INTERNAL AUDITING&RISK MANAGEMENT", Suplimentul nr.1 al revistei nr 62.
94. Sigurðardóttir, I.; Steinthorsson, R.S. (2018), *Development of micro-clusters in tourism: a case of equestrian tourism in northwest Iceland*, Scandinavian Journal of Hospitality and Tourism — Routledge/Taylor & Francis, Marea Britanie.
95. Sigurðardóttir I., G Helgadóttir (2015), *Riding high: Quality and customer satisfaction in equestrian tourism in Iceland*, Journal of Hospitality and Tourism, - Taylor & Francis.
96. Sigurðardóttir I. (2018), *Wellness and equestrian tourism—new kind of adventure?*, Scandinavian Journal of Hospitality and Tourism, Taylor & Francis. S
97. Schmudde R. (2015), *Equestrian tourism in national parks and protected areas in Iceland – An analysis of the environmental and social impacts*, Scandinavian Journal of Hospitality and Tourism, - Taylor & Francis.
98. Stjepanović, S., Tomić, D. și Škare, M. (2017), *A new approach to measuring green GDP: a cross-country analysis*, The International Journal Entrepreneurship and Sustainability Issues, Vol. 4, No. 4, pp. 574-590, DOI:10.9770/jesi.2017.4.4(13). Strategia Națională pentru Dezvoltare Durabilă a României Orizonturi 2013-2020-2030;
99. Țigu G. (2012), *New challenges for tourism destination management in Romania*, Strategies for Tourism Industry: Micro and Macro Perspectives, pp. 167-183, DOI:10.5772/38798.
100. Yilmaz K., Goncagül G. (2016), *Equine tourism: Nature, sports and travel*, Global Issues and Trends in Tourism.